

ŠALEŠKI IRUDAR

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE VELENJE

6. september 1968 — LETO IV. Št. 14 (76) — Cena 0,30 dinarjev — Poština plačana v gotovini.

RAZPRAVE O SPREMEMBAH USTAVE

Člani izvršnega odbora občinske konference SZDL Velenje so na nedavni seji razpravljali o pripravah na razpravo o spremembi zvezne ustave in volilnega sistema za zvezno skupščino. Sklenili so, da bodo razpravo organizirali v delovnih organizacijah in v krajevnih organizacijah SZDL. V ta namen bodo imenovali dvajsetčlansko skupino, ki bo pojasnjevala teze za javno razpravo.

Pri nas je prevladovalo mnenje, da se temeljna načela ustave SFRJ povsem ne uresničujejo in, da je poglavitni ustavni problem, kako ustavna načela konkretizirati, razčleniti in prilagoditi novim odnosom in potrebam naše družbe in njenega nadaljnjega razvoja. Zato sta zvezni zbor in zbor narodov letos januarja ustanovila skupno komisijo vseh zborov zvezne skupščine za ustavno vprašanja. Ta komisija je potem, ko je proučila, kako se ustava uresničuje na posameznih področjih družbeno ekonomskega in političnega sistema, predlagala zboru narodov naj sproži postopek za spre-

membo nekaterih ustavnih določb na področju strukture samoupravljanja v delovnih organizacijah, funkcij, federacije in odnosov med federacijo in republikami na področju zakonodaje, strukture zvezne skupščine, načel volilnega sistema za zvezno skupščino, ustavnega položaja in funkcij avtonomnih pokrajin ter nekaterih vprašanj v zvezi s pravicami narodnosti.

Zbor narodov je najprej sprejel predlog skupne komisije zvezne skupščine za ustavno vprašanja, naj se sproži pobuda za spremembo nekaterih ustavnih določb in s svojim sklepom seznanil zvezni zbor,

ki je bil tudi mnenja, da se je potrebno lotiti spreminjanja ustave.

Potem, ko je bil zbor narodov obveščen, da je zvezni zbor sprejel pobudo, je sam dokončno sklenil, da je treba ustavo Jugoslavije spremeniti na tistih področjih, ki jih je predlagala skupna komisija zvezne skupščine za ustavno vprašanja. Zbor narodov je tudi sklenil, da mora komisija izdelati podlage za spremembo nekaterih ustavnih določb in jih do konca julija letos predložiti v javno razpravo, ki naj traja do 25. septembra 1968. Po javni razpravi bo komisija pripravila besedilo predloga ustavnih amandmajev in ga skupaj z obrazložitvijo predložila do konca septembra t. l. v obravnavo pristojnim organom.

(Dalje na 2. strani)

PRED OKUPATORJEVO CEVJO — Pretrestljivo fotografijo češkoslovaškega državljanja, ki je oblekel zbrasto obleko iz nemškega taborišča in razgaljenih prsi korajžno stopil pred okupatorjev (sovjetski) tank na trgu v Bratislavi, je objavil češkoslovaški mladinski list »Smena«. Pod sliko ni bilo nobenega podpisa, verjetno zato, ker slika sama po sebi dovolj zgovorno prikazuje. Morda pa je fotoreporter v napetem stanju, v kakršnem je fotografiral, pozabil vprašati, kako se piše ta češkoslovaški državljan.

Češkoslovaška tragedija

Z napadom petih držav varšavskega sporazuma na Češkoslovaško je zadan hud udarec mednarodnemu delavskemu gibanju, poteptana so osnovna načela internacionalizma in ustanovne listine OZN, zaboden je nož v hrbet vsem naprednim socialističnim silam v svetu.

Z velikimi simpatijami smo spremljali dogajanja po januarskem plenumu KP CSSR, na katerem se je češkoslovaška partija odločila za novo pot gradnje socializma in katero je podprlo vse češkoslovaško ljudstvo. Nihče pa ni mogel pričakovati tako dramatičnega zaključka. V eni noči so bila poteptana vsa zagotovila in obljube, katere so bile dane na razgovorih v Bratislavi. Njihovo tako vroče željo po demokratizaciji, po drugem življenju v drugačnih odnosih, so prekržali tanki Sovjetske zveze, Poljske, Madžarske, Nemške demokratične republike in Bolgarije.

Trdna enotnost in pasiven odpor češkoslovaškega ljudstva ter obsodba celotne svetovne javnosti sta prekržala račune okupatorju. Prepričan je bil, da bo z lahkoto postavil novo izdajalsko vladno in prepričal ljudstvo o navidezni nevarnosti, ki jim grozi brez njihove pomoči.

Razgovori v Moskvi, ki so potekali pod velikim pritiskom, tako na češkoslovaško ljudstvo kot na njihove voditelje, so prinesli kompromisno rešitev. Rešitev je boleča, vendar v tako težki situaciji so jo morali sprejeti. Ponovna uvedba cenzure bo prisiljevala novinarje, da ne bodo smeli pisati niti besede o okupaciji

in okupatorju. Vojaške enote, ki bodo ostale na Češkoslovaškem, bodo s svojo prisotnostjo vseeno metale senco na neodvisnost in suverenost države. Pričakujemo lahko tudi spremembe v vodstvu KP in v ostalih organih.

Ta kompromis je res boleč in samo enotnost ljudstva v podpori vodstvu sta porok, da bodo prebrodili nastale težave. Prepričani smo, da je okupacija Češkoslovaške le začasno zavrla proces demokratizacije, saj tudi star pregovor pravi: »Z bajoneti se lahko daleč pride, toda na njih se težko sedi«.

V vseh teh dneh češkoslovaške okupacije so naši delovni ljudje najostreje obsojali te dogodke. Pokazala se je popolna enotnost vseh naših narodov z ZKJ in njenimi voditelji.

Ze takoj po okupaciji so se v Velenju zbrali predstavniki vseh družbeno političnih organizacij in delovnih organizacij ter obsodili agresijo. Z zbora so poslali protestna pisma ambasadam držav, ki so okupirale Češkoslovaško ter pismo s podporo češkoslovaškemu ljudstvu. Izrazili so tudi vso podporo našemu vodstvu. Na podobnem zboru so se zbrali tudi v Šoštanj. Zborovanja so bila že skoraj po vseh delovnih kolektivih. Se vedno so v teku razgovori o zadnjih dogodkih po delovnih organizacijah in v posameznih KO SZDL.

Na vseh zboreh in razgovorih se izraža podpora naši neomajni politiki, ki obsoja vsakršno vojaško intervencijo, pa naj bo ta iz zahoda ali vzhoda, izraža se spoznanje o pravilnosti naše samoupravne poti v socializem, izraža pa se tudi naša popolna enotnost in odločnost vztrajati na tej poti in če je treba, jo tudi braniti.

BO SEPTEMBRA RES KONEC SKRBI DOKLEJ ŠE ZAVLAČEVANJE?

Popolnoma razumemo tiste, ga ne verjame prej v novo gradnjo elektrarne v Šoštanju, dokler se ne bo kadilo iz novega dimnika in še takrat bo zlezel na njegov vrh in se prepiral, če ne smrdi dim po nafti.

Dvom tega rudarja pa se čedalje bolj loteva tudi tistih, ki delajo na investiciji. Zakaj? Vodilni predstavniki ljubljanske kreditne banke in hranilnice vedno znova prestavljajo roke podpisa pogodbe in iščejo dodatne elaborate, argumente, analize (beri izgovore) in zahtevajo dokazila, da bo investicija res rentabilna.

V Saleški dolini pa postajamo vedno bolj zaskrbljeni in upravičeno nastaja neugodno vzdušje. Kreditna banka bi morala do konca julija (prvega obljubljenega roka) podpisati pogodbo o financiranju. Na zadnji skupni seji delavskih svetov termoelektrarne Šoštanj in rudnika lignita Velenje pa smo slišali, da so ta rok spet premaknili na konec septembra. Do takrat bi potemtakem, po zagotovilih vodilnih predstavnikov ljubljanske banke, razčistili vprašanje financiranja in podpisali pogodbo, tako da bi do 1. aprila prihodnjega leta, ko naj bi pričeli z gradnjo, sklenili pogodbo s tujimi dobavitelji in pripravili potrebne načrte. Člani obeh delavskih svetov pa s tako obljubo niso povsem zadovoljni in so še dalje v skrbeh. Podpis pogodbe odlašajo že od lanskega maja. Čeprav so namesto TGA Kidričeve, ki ni marala financirati dodatnih 75 megavatov, soinvestitorstvo prevzeli drugi partnerji, medtem pa so bili sprejeti še zakonski predpisi o zbiranju dodatnih sredstev, banka kljub temu obljubljene roke prestavlja in znova obljublja.

Ni nam vseeno in ne moremo se enostavno sprijazniti z odlaganjem in zavlačevanjem, ker je razširitev elektrarne v Šoštanju življenjskega pomena za rudarje in za celotno gospodarstvo v Saleški dolini. Rudnik sedaj izkorišča komaj 70-odstotno odprte zmogljivosti in

ima zaradi tega na leto 8 milijonov dinarjev posredne in neposredne škode. Stanje pa se bo prihodnje leto še poslabšalo. Zavoljo tega je zašel rudnik v nezavidljivi položaj.

Pri vsem tem pa ne smemo zanemarjati dejstva, da so sedanje slovenske termoelektrarne obsojene na propadanje, če jih ne bomo obnavljali in širili.

Termoelektrarno v Trbovljah bodo morali slej ko prej ustaviti, ker ni več sposobna rentabilno obratovati. Enako je s staro velenjsko. Ostanje še 125 megavatna, ki jo sedaj gradijo v Trbovljah in elektrarna v Brestanici, na katero pa tudi ne moremo veliko računati. Prihodnje leto bodo morali v Šoštanju obnoviti vse stroje in ostale naprave, ker so te močno iztrošene in se nanje ni moč dolgo zanesti. Zato bo elektrarna stala najmanj tri mesece. Na kaj vendar čakamo? Energetika je osnova vse-

ga gospodarstva in njegovega nadaljnjega razvoja.

Ko je bil pred štirinajstimi dnevi v Velenju član IS Slovenije Rino Simonetti in se pogovarjal s predstavniki občinske skupščine, družbenih organizacij in nekaterih podjetij o možnostih za izgradnjo elektrarne Šoštanj III, je zbranim povedal, da izvršni svet podpira to gradnjo. Na izvršnem svetu pričakujejo, da bo kreditna banka in hranilnica Ljubljana v septembru končno le razčistila vprašanje financiranja in podpisala ustrezno pogodbo.

V Velenju pa bodo kljub temu v prvi polovici septembra sklicali sejo obeh zborov občinske skupščine in nanjo poklicali vodilne predstavnike ljubljanske kreditne banke, da bi pojasnili odbornikom, kako je s podpisom pogodbe in z gradnjo novega dela šoštanske termoelektrarne.

-In

VELIKO LJUDSKO ZBOROVANJE V NOVI GORICI BO IMELO IZREDNO VELIK POLITIČNI POMEN

Na Primorsko pojde tisoč naših občanov

Proslava 25-letnice vseh ljudske vstaje primorskega ljudstva, ki bo 15. septembra v Novi Gorici, bo izredno velikega političnega pomena. Manifestirala naj bi dobre odnose med Jugoslavijo in Italijo ter izpričala enotnost naših ljudi v obsodbi agresije na Češkoslovaško ter pripravljenost, da složno in odločno branimo jugoslovansko socialistično uređitev in samoupravni družbeni razvoj.

Veliko vseljudsko zborovanje na Primorskem bo hkrati tudi 20. letnica izgradnje Nove Gorice in bo osrednja slovenska proslava, s katero bomo proslavili tudi 25. obletnico zbora odposlancev slovenskega naro-

da v Kočevju in 25. obletnico ustanovitve AVNOJ.

V naši občini so se že pričele priprave za udeležbo na slavnosti v Novi Gorici. Računajo, da bo odšlo na proslavo več kot tisoč ljudi. Delovni kolektivi bodo večino potovali z avtobusi. Iz Velenja pa bo odšel tudi poseben vlak, ki bo imel odhod ob 2.48 uri in bo prispel v Velenje ob 23.25 uri. Avto-moto društvo Saleška dolina pa bo organiziralo kolono osebnih avtomobilov.

Priprave sprejemajo predstavniki sindikalnih podružnic, krajevnih odborov SZDL, ZB in RK. Mladina pa se lahko pripravi pri aktivih ZMS.

NOV DELOVNI ČAS V UPRAVNIH ORGANIH SKUPŠČINE OBČINE VELENJE

● Od 1. maja do 30. septembra

— v ponedeljek, torek, sredo in četrtek od 7.30 do 16. ure.

— v petek od 7.30 do 15.30

● Od 1. oktobra do 30. aprila

— v ponedeljek, torek, sredo in četrtek od 8.30 do 17. ure

— v petek od 8.30 do 16.30.

Ob sobotah delavci občinskih upravnih organov ne delajo.

Uradne ure za stranke so v ponedeljkih, sredah in petkih ves delovni čas.

Sprejemna in glavna pisarna, matična služba, javno-odjavna služba oddelkov za upravno-politične zadeve in narodno obrambo ter krajevni uradi sprejemajo stranke vsak dan in ves delovni čas.

Nov delovni čas velja tudi za občinsko sodišče v Šoštanju, Zavod za zaposlovanje delavcev in podružnico zavoda za socialno zavarovanje v Velenju.

Velenjski počitnikarji so bili letošnje poletje zelo delavni. Ležišča, ki jih imajo v stolpnici na Jenkovi cesti, so bila vedno zasedena. V aranžmaju pa so imeli tudi več zamenjav s sorodnimi počitniškimi organizacijami iz zamejstva.

Nazadnje so imeli v gosteh skupino 27 mladih delavcev iz Mosta in Litvinova na Češkoslovaškem. Ti so se najprej dva dni zadržali v Velenju, zatem pa so obiskali Logarsko dolino, Bled in Postojno. Bili so tudi ob Jadranu in na Plitvicah.

Gostje iz Češkoslovaške pa so se zaradi dramatičnih dogodkov v njihovi domovini zatekli spot v Velenje in tu ostali še šest dni. Počitniški zvezi so priskočili na pomoč delovni kolektivi iz velenjske občine, ki so na različne načine omogočili, da je lahko skupina Čehoslovakov ostala v Velenju.

Na fotografiji: Češkoslovaški mladinci, ki so se v dneh okupacije znašli v Velenju, so prišli s transparenti na protestno zborovanje v prozivnico rudarskega šolskega centra.

Ivan Atelšek, direktor tovarne gospodinjske opreme Gorenje iz Velenja pravi, da bodo potrošnikom nudili popoln asortiment gospodinjskih aparatov. – Zato bodo poleg hladilnikov, ki jih že osvajajo, začeli proizvajati tudi stroje za pomivanje posode in sušenje perila.

Drugo leto tudi tovarna hladilnikov

Tovarna gospodinjske opreme Gorenje ni samo največja tovarna v naši občini, temveč je zadnja leta postala najmočnejše podjetje v dolini. Če smo pred časom malce nezaupno gledali v njihove razvojne načrte in predvidevanja, lahko sedaj že z gotovostjo trdimo, da bodo v Gorenju povsem uresničili po srednjeročnem planu načrtano pot in realizirali 400 do 500 milijonov (50 milijard starih dinarjev) bruto produkta.

V letošnjih osmih mesecih so v Gorenju dosegli vrednost prodaje 175 mil. din, kar je nekaj več kot je znašala celotna lanska realizacija. Računajo, da bodo do konca leta dosegli fakturirano realizacijo v višini 280 milijonov dinarjev. To niso absurde številke, saj je zadnja rekordna mesečna proizvodnja znašala okrog 30 milijonov dinarjev.

V Gorenju presenetijo obiskovalca vedno z novostjo. Zdj hitijo z gradnjo novega tovarniškega poslopja (v obratovanje pa so pred tem spustili že dva obrata) za proizvodnjo hladilnikov. Hladilnike bodo v novi tovarni začeli izdelovati že konec prihodnjega leta.

NA TRŽIŠČE SE HLADILNIKE

V tovarni hladilnikov, ki bo zgrajena na površini 12 tisoč kvadratnih metrov in bo nalozba veljala 35 milijonov dinarjev, bodo na leto lahko izdelali 400 tisoč hladilnikov. Te številke pa nam povedo, da v Gorenju spet pripravljajo veliko serijsko proizvodnjo novega izdelka. Zaenkrat bodo hladilnike proizvajali v kooperaciji z italijansko firmo Philco-Ford. Čeprav bo obrat povsem mehaniziran, bodo v njem zaposlili od 400 do 500 novih delavcev. Za Velenje, kjer je število nezaposlenih precejšnje, je to zelo pomembno. Hladilniki, ki jih bodo izdelovali v novi tovarni bodo imeli zmogljivost 150, 170 in 210 litrov.

MODERNIZIRAJO TUDI OSTALE PROIZVODNE OBRATE

»Tovarna bi nazadovala, če ne bi vedno znova izboljševali tehnološki postopek, mehanizirali obstoječe obrate in s tem izboljšali obliko in kakovost naših izdelkov«, je dejal direktor Ivan Atelšek, ko smo hoteli zvedeti podrobnosti o zdajšnji notranji modernizaciji. V Gorenju namreč poleg novogradnje tudi modernizirajo že obstoječe obrate. Trenutno izboljšujejo notranji transport, opremljajo laboratorije in dodatno emajlirnice.

Do konca leta pa bodo v Gorenju dobili tudi IBM sistem za knjigovodstvo in evidenco.

Vse našeto so nujni ukrepi, ki še naprej zagotavljajo temu mlademu 1.400-članskemu delovnemu kolektivu, da bo obdržal vodilno mesto na vrhu lestvice jugoslovanskih proizvajalcev gospodinjskih aparatov.

GARANT USPEHA – KVALITETA

Spet besede direktorja Ivana Atelške: »Ne bojimo se prodati naših izdelkov, težave so, če bomo lahko izdelali toliko kot zahteva tržišče.« Njegovim trditvam povsem verjamemo. Podjetje se je prilagodilo tržišču, njihovi izdelki pa so kakovostni, zato so tudi prodali na jugoslovanskem tržišču. Zdj za njih ni več usodno, če bodo prodali. Prodajo toliko kolikor proizvedejo.

Iz Velenja odpelje vlak vsak dan 20 do 30 vagonov pralnih strojev in raznih štedilnikov, zato praktično nimajo nobenih zalog. Največ še vedno izdelajo štedilnikov za plin, elektriko in trda goriva. Vseh izdelkov pa proizvedejo na dan 1.400 do 1.500.

Letos so prodali že 60 tisoč superavtomatskih pralnih strojev. Do konca leta pa se bo število izdelanih pralnih stro-

jev povzpelo na 100 tisoč. To pomeni, da so pralni aparati, izdelani v Gorenju, zelo iskani. Zato nameravajo njihovo proizvodnjo še dalje povečati.

Varali bi se, če bi mislili, da v Gorenju nimajo težav in poslovnih uspehi nastajajo brez truda in prizadevanj. Ker letos presegajo proizvodni načrt že za 20 odstotkov, njihovi proizvodni kooperanti ne morejo zadostiti vsem naročilom. Težave pa imajo tudi z uvozom pločevine. Nepričakovano in res čudno so merodajni odločili, da bo pločevina za jugoslovanske potrebe uvažala le smederevska železarna. S tem pa je seveda pločevina dražja, poleg tega pa v Gorenju ne dobijo v zahtevanem roku vseh naročenih količin.

RAZVITA KOOPERACIJA

Gorenje sodeluje v kooperaciji z Iskro, industrijo stekla Pančevo, Strolitom iz Odžaka, Kontaktom iz Zagreba, Risom iz Zagreba, Elo iz Novoga mesta, ETO iz Cerkna, ELMO iz Črnuča, s Chrommetalom, mariborsko livarno in drugimi. Kooperantski posli bodo letos dosegli 1 milijon 200 tisoč dinarjev. Da bi bili odnosi s številnimi kooperanti še boljši in popolnejši, organizirajo v Gorenju izpopolnjeno kooperantsko službo.

-In

Več kot 1000 članov delovne skupnosti rudarskega šolskega centra se je zbralo v njihovi prozornici na protestno zborovanje in obsodilo agresijo peterice na Češkoslovaško. Na zborovanju sta govorila ing. FRANJO KLJUN (na fotografiji) in ALBIN AMON. Za podporo in pomoč pa je v imenu skupine mladih Čehoslovakov, ki so bili v prvih dneh okupacije v Velenju, spregovoril MIRO ILADEK iz Mosta na Češkem

Na zborih volivcev so prebivalci iz Gaberke večkrat godrnjali zaradi slabe ceste. Zato so se člani krajevnega odbora domenili, da bi s prostovoljnim delom pomagali komunalno obrtnemu centru pri popravilu ceste. Predsednik KO SZDL Družmirje Polde Meh je prizadevno pripravljaval večjo prostovoljno akcijo. Vaščani so pokazali veliko pripravljenost, saj se jih je javilo več kot 300, ki so bili voljni delati. Šeasoma pa je pripravljenost splahnela in je na prostovoljno delo prišlo le 15 ljudi. Res škoda, da so nekateri prebivalci v Gaberki nasprotovali delu, saj je cesta vendar skupnega pomena in jo uporabljajo predvsem oni sami.

RAZPRAVE O SPREMEMBAH USTAVE PODLAGE ZA SPREMEMBO NEKATERIH DOLOČB USTAVE SFRJ

Podlage za spremembo nekaterih ustavnih določb se skupaj s tezami za volilni sistem za zvezno skupščino dajejo v javno razpravo v skladu s sklepom zvezne skupščine. Z objavo tega dokumenta se pozivajo vse družbeno-politične organizacije, znanstvene in strokovne institucije, delovne in druge organizacije, organi in občani, naj sodelujejo v tej razpravi in pošljejo svoje pripombe, mnenja in predloge do 25. septembra 1968.

SESTAVA IN DELOVNO PODROČJE ZVEZNE SKUPŠČINE TER RAZMERJA MED NJENIMI ZBORI

1. Zvezna skupščina sestavljajo: zbor narodov kot zbor delegatov republik in avtonomnih pokrajin; zbor komun kot zbor delegatov občanov v občinah; gospodarski zbor, prosvetno-kulturni zbor in socialno-zdravstveni zbor kot zbori delegatov delovnih ljudi v delovnih skupnostih z ustreznih področij dela.

V zbor narodov delegirajo republike 20 poslancev, avtonomni pokrajini pa 10 poslancev.

S tem se nadomestijo določbe drugega odstavka 165. člena in 166. člena ustave ter določbe prvega odstavka 1. točke amandmaja I.

2. V zbor narodov volijo poslance vsi zbori republike oziroma pokrajinske skupščine.

V zbor komun volijo poslance občani neposredno.

Poslanec v zboru delovnih skupnosti zvezne skupščine volijo občinske skupščine.

Pravico biti izvoljen za poslanca zbora narodov in zbora komun ima vsak občan, ki ima volilno pravico.

Načela o kandidiranju in volitvah članov zbora narodov določa zvezni zakon.

Določbe 201. člena ustave se uporabljajo za člane vseh zborov zvezne skupščine.

S tem se nadomestijo določbe prvega in tretjega odstavka 167. člena, 168. člena in 169. člena ustave in drugega odstavka 1. točke amandmaja I.

3. Zadeve in pristojnosti zvezne skupščine izvršujejo pristojni zbori enakopravno.

Zbor narodov in pristojni zbor delovnih skupnosti enakopravno izvršuje zadeve iz pristojnosti zvezne skupščine, določene v 174., 175. in 176. členu ustave.

Zbor narodov in zbor komun: – enakopravno obravnavata vprašanja s področja družbeno-političnega sistema, zunanje politike, narodne obrambe, državne varnosti in splošne notranje politike;

– sprejemata zakone in druge akte, kolikor to ne spada v enakopravno delovno področje drugih zborov ali v samostojno delovno področje kakšnega drugega zbora, in ratificirata mednarodne pogodbe s področja mednarodnih političnih odnosov in narodne obrambe;

– sprejemata zvezni proračun in zaključni račun;

– volita, imenujeta in razrešujeta zvezne funkcionarje, ki jih voli oziroma imenuje zvezna skupščina, in uveljavljata pravice zvezne skupščine glede odgovornosti politično-izvršilnih organov in zveznih funkcionarjev v skupščini;

– opravljata druge zadeve iz pristojnosti zvezne skupščine, ki niso v enakopravnem delovnem področju zbora narodov in pristojnega zbora delovnih skupnosti ali v samostojnem delovnem področju kakšnega drugega zbora.

Zbor komun ima v okviru svojega delovnega področja pravice in dolžnosti iz 149. člena ustave.

S tem se nadomestijo določbe prvega odstavka 173. člena, 177., 178., 190., 191. in 192. člena skupaj z naslovom pred 190. členom ustave ter 2. in 3. točke amandmaja I.

4. Zvezna skupščina ima predsednika ter enega ali več podpredsednikov, ki se volijo izmed članov vseh zborov.

S tem se nadomestijo določbe prvega odstavka 193. člena ustave.

5. Zvezna skupščina in njeni zbori imajo lahko komisije, odbore in druga stalna ter občasna delovna telesa.

Način ustanavljanja, sestava, naloge in pooblastila domovnih teles se določijo s poslovnikom in odlokom skupščine oziroma zborov.

S tem se nadomestijo določbe 203. do 207. člena in 209. člena ustave.

SPREMEMBA USTAVE

O spremembi ustave odločata zbor narodov in zbor komun po postopku, ki je določen v tej ustavi.

Spremembo ustave lahko predlaga najmanj 30 zveznih poslancev, predsednik republike ali zvezni izvršni svet.

Vse pravice in dolžnosti, ki jih ima v zvezi s spremembo ustave zbora, ki sta pristojna za odločanje o spremembi ustave, oziroma eden od teh zborov, izvršujeta zbor narodov in zbor komun – enakopravno.

Če se zbor narodov in zbor komun ne moreta zediniti o tem, da se o spornem vprašanju glede spremembe ustave razpiše referendum, se razpusti.

S tem se nadomestijo določbe prvega in drugega odstavka 210. člena in prvega odstavka ter zadnjega stavka petega odstavka 212. člena ustave.

TRAJANJE MANDATA SKUPŠČIN

Vsako četrto leto se volijo vsi člani zborov skupščine.

S tem neha veljati določba drugega odstavka 31. člena ustave.

OMEJITEV VNOVIČNE IZVOLITVE

Nihče ne more biti več kakor dvakrat zaporedoma član iste skupščine.

S tem se nadomestijo določbe prvega odstavka 82. člena ustave, ki se nanaša na člane zborov skupščine, in določba tretjega odstavka istega člena.

ORGANI UPRAVLJANJA V DELOVNI ORGANIZACIJI

Da bi se ustvarile možnosti za nadaljnji razvoj samoupravljanja v delovnih organizacijah, je treba bolj kot doslej omogočiti, da le-te v svojem statusu in drugih samoupravnih aktih določijo organe upravljanja delovne organizacije tudi v posameznih organizacijskih oblikah združenega dela.

V sestavi delovne organizacije, njihove funkcije in medsebojne odnose ter trajanje mandata članov organov upravljanja – v skladu z naravo njihove dejavnosti in razmerami ter potrebami posameznih delovnih organizacij, ki urejajo ta kompleks vprašanj, in sprejeti stališče, v kakšnem obsegu je treba za njih določiti temeljna načela v zvezi z ustavi, katere vprašanja pa bi morala biti v skladu z zakonom (zveznim in republičnim) urejena v statutu. V tem sklepu je treba posebej obravnavati vprašanje organov upravljanja v delovnih organizacijah, ki opravljajo dejavnost posebnega družbenega pomena, ter organov upravljanja v kompliciranih delovnih organizacijah in njihovih asociacijah, da bi se tako ustvarilo možnosti za čim širši razvoj integracijskih procesov. V skladu s temi intencijami se kot osnova predlaga naslednje načelno stališče:

Uresničujoč v združenem delu neposredno samoupravljanje poverjajo delovni ljudje v skladu z zakonom določene funkcije upravljanja delavskemu svetu in poslovodnim organom (kolektivnemu organu in direktorju) delovne organizacije in organizacijskih oblik združenega dela v njeni sestavi oziroma po naravi dejavnosti delovne organizacije drugim ustreznim organom, določajo čas, za katerega se ti organi volijo ter pogoje in način njihove izvolitve oziroma imenovanja in razrešitve.

Z zakonom se lahko določi poseben način imenovanja in razrešitve direktorjev delovnih organizacij, ki opravljajo dejavnost posebnega družbenega pomena.

S tem se nadomestijo določbe prvega odstavka 90. člena četrtega do osmega odstavka 92. člena in 93. člena ustave.

FUNKCIJE FEDERACIJE IN REPUBLIK

1. Za izvršitev nalog in zadev s področja izključnih pravic in dolžnosti

federacije, ki so določene z ustavo so odgovorne tudi republike v okviru njihovih pravic in dolžnosti, določenih z ustavo in zveznim zakonom.

2. Na področjih, na katerih federacija po ustavi izdaja popolne zakone urejajo republike odnose, če zveznega zakona ni ali če so z zveznim zakonom za to pooblaščen.

3. Na področjih, na katerih federacija po ustavi izdaja temeljne zakone, ureja s temi zakoni odnose, ki zagotavljajo temelje enotnega družbeno-ekonomskega in političnega sistema, kadar je potrebno, da se zvezni zakon neposredno uporablja.

4. Z določbo 2. točke se nadomesti določba tretjega odstavka 119. člena ustave.

Veljati neha določbe 125. člena ter tretji in četrti odstavek 132. člena ustave.

POLOŽAJ IN FUNKCIJE AUTONOMNIH POKRAJIN

1. Socialistična republika Srbija ima avtonomni pokrajini Vojvodino ter Kosovo in Metohijo.

Ta odstavke se na ustrezen način vnesi v 2. člen ustave Jugoslavije.

2. Avtonomna pokrajina je socialistična in demokratična družbeno-politična skupnost, v kateri delovno ljudstvo uresničuje družbeno samoupravljanje, urejajo s pokrajinskimi zakoni in drugimi predpisi družbene odnose, usmerjajo razvoj gospodarstva in drugih benih služb organizirajo organe oblasti in samoupravljanja, zagotavljajo enakopravnost narodov in narodnosti in opravljajo druge zadeve, ki so skupnega pomena za družbeno-ekonomsko, politično in kulturno življenje in razvoj pokrajine izvzemši tiste zadeve, ki so skupnega pomena ter po ustavi socialistične republike pravica in dolžnosti republike.

Pravice in dolžnosti avtonomne pokrajine določa temeljni zakon pokrajine v skladu z načeli te ustave in ustave socialistične republike.

V primeru, da se pokrajinski zakon ne ujemja z republičnim zakonom, se uporablja do odločitve ustavnega sodišča republiški zakon.

3. Avtonomne pokrajine so družbeno-politične skupnosti, ki se ustanovljajo na območjih s posebno nacionalno sestavo in drugimi posebnostmi. Ozemlje avtonomne pokrajine se brez privolitve skupščine avtonomne pokrajine ne more spreminjati.

4. Avtonomna pokrajina ima svoje vire dohodkov, ki jih določa samostojno.

5. V avtonomni pokrajini so vrhovno sodišče in drugi pokrajinski pravosodni organi. Razmerje med pokrajinskim vrhovnim sodiščem in republičnim vrhovnim sodiščem glede enotne uporabe zveznih in republičnih zakonov določa republiški zakon.

Pokrajinska skupščina ima pravico sprožiti pred ustavnim sodiščem Jugoslavije postopek za presojo ustavnosti in zakonitosti.

S temeljnimi pokrajinskimi zakonomi se sme v skladu z ustavo socialistične republike določiti, da pokrajinsko vrhovno sodišče izvršuje določene pravice glede presoje skladnosti predpisov in splošnih aktov, izdanih v pokrajini, s pokrajinskim zakonom.

6. Z določbami 2. in 3. točke se nadomestijo določbe 111. člena in 112. člena ustave.

PRAVICA NARODNOSTI DO RABE SVOJEGA JEZIKA

Da bi se uresničila enakopravnost narodov in narodnosti ter njihovih jezikov, so v zakonu in statutu družbeno-politične skupnosti in splošnih aktih delovnih in drugih organizacij zajamčena enakopravna raba jezikov narodov in narodnosti na območjih na katerih živijo posamezne narodnosti, in določeni način in pogoji zanjo.

V skladu z republičko ustavo in zakonom imajo pripadniki narodnosti pravico, da rabijo svoj jezik pri uveljavljanju svojih pravic in izpolnjevanju svojih dolžnosti kakor tudi v postopku pred državnimi organi in organizacijami, ki opravljajo javna pooblastila.

RUDNIK LIGNITA VELENJE

RAZPISUJE
za šolsko leto 1968/69 naslednje

ŠTIPENDIJE

- 2 štipendiji za rudarsko fakulteto
- 1 štipendijo za elektro fakulteto
- 2 štipendiji za strojno fakulteto
- 1 štipendijo za filozofsko fakulteto – montanistiko
- 1 štipendijo za študij tehnične fizike
- 2 štipendiji za ekonomsko fakulteto
- 1 štipendijo za geološko fakulteto
- 1 štipendijo za pravno fakulteto
- 3 štipendije za TSS – strojni oddelak
- 2 štipendiji za TSS – elektro oddelak

Prošnje, ki naj jim bo priloženo zadnje šolsko spričevalo, oziroma frekventacijsko potrdilo in sporočilo o opravljenih izpitih, pošljite najkasneje do 13. 9. 1968. na kadrovsko-socialni sektor rudnika lignita Velenje.

EDO CENTRIH ODLIKOVAN

Pred dnevi je predsednik delovnem mestu svoje delo opravljal prav tako predano in uspešno, kot ga je doslej.

Eda Centriha je odlikoval predsednik republike za izredno vestno, požrtvovalno in uspešno opravljanje sodniške funkcije in za aktivno udejstvovanje v družbeno-političnih organizacijah.

Ko mu je predsednik občinske skupščine izročal odlikovanje, je izrazil prepričanje, da bo tov. Centrih na novem še odgovornejšem

Vaš

obveščevalec

ŠALEŠKI
RUDAR

DELAVSKA UNIVERZA VELENJE

razpisuje

KROJNO IN ROČNO ŠIVALNI TEČAJ

za gospodinje

Pouk bo v popoldanskem času, tečaj traja 64 ur. Tečaj bo vodil priznani krojni mojster iz Ljubljane.

Prijave sprejemamo vsak delovni dan do 30. sept. 1968 v upravi delavske univerze Velenje – tel. št. 85-153.

Na dnevnih letovanjih v Šoštanju je bilo 1300 otrok

Resnična skrb za otroke

OBCINSKA ZVEZA PRIJATELJEV MLADINE IN TABORNIKI ODREDA PUSTEGA GRADU SO PRIREDILI ZA OTROKE DNEVNA TABORJENJA POD VILO ŠIROKO - POSEBNA OBLIKA LETOVANJ, KI JIH BODO TUDI DRUGO LETO ORGANIZIRALI

Če bi hoteli zapisati vsaj del tistega, kar se je dogajalo v taboru, kjer je letos letovalo 1300 otrok iz Velenja in Šoštanja, potem bi morali začeti že s prvim sestankom na občinski zvezi prijateljev mladine. Tu so namreč pravi čas uvideli, da bo letos odšlo na redna letovanja ob morje le malo naših otrok, ker so usahnili viri financiranja. Zato so iskali nadomestilo in ga tudi našli v uspešno izvedenem dnevnem letovanju, ki je trajalo tri tedne.

NA POMOČ SO PRISKOČILI TABORNIKI

Priprave so terjale dosti dela. Organizatorji so se lotili zahtevne naloge, ki je niso bili vešč, saj so prvič pristopili k novi obliki letovanj.

Kako izkoristiti »prijetno s koristnim«, je bila brez dvoma najzahtevnejša rešitev. Na pomoč so prišli prizadevni taborniki iz odreda Pustega gradu iz Šoštanja. Obljubili so veliko, ali bodo zmogli tako obsežno in zahtevno delo?

Dogovorjeno je bilo in začeli so...

KAJUHOV TABOR V SENCI GOZDČKA

Na jasi pod vilo Široko pri Šoštanju je čez dan zrasel pravi tabor, s šotori, ograjo, vhodom in vsem kar mora pač tabor imeti. Določili so tudi mlada dekleta in fante - vsi so taborniki, ki bodo vodili taborjenje. »Tovariš Dušan De Costa bo taborovodja«, so odločili na enem izmed svojih sestankov šoštanjski taborniki. In ti Boža, boš vodila tajniške posle, je sledila druga zadolžitev. Potem so določili še ekonomo. Te posle je prevzel Jože Kaker. Za gospodarja so določili Jožeta Tonkliča. Manjkalo je le še deset vodnikov. Za njih so se najtežje odločili, ker morajo biti res dobri in sposobni taborniki. Teh pa odred šoštanjskih tabornikov nima malo. Končno je padla odločitev: Boris First, Alenka Kokot, Dušan Rebec, Franja Kac, Saša Kokot, Boris Stropnik, Lučka Potočnik, Tatjana Urek, Miran Koren in Majda Fece, bodo vodniki na taborjenju.

ZAČELI SO...

»Prvi dan je potekal v negotovosti in vznemirjenosti«, je pripovedovala vodnica Alenka Kokot. »Tabor se ni bil povsem urejen in tudi delo z otroci, ki niso taborniki, je nekoliko drugačno, kot če imam pred seboj prave tabornike. Pa vendar, po mojem mnenju smo uspeli. Otroci so bili zelo poslušni in so se kmalu navadili delovnih navad, ki so svojstvene za nas tabornike. Če bi šla drugo leto spet na takšno taborjenje, me vprašujete? Brez pomisleka povem, da bom z veseljem zagrabila za takšno nalogo.«

Kako je potekalo življenje v taboru? Otroke so iz Velenja pripeljali z avtobusom ob 9. uri dopoldne v tabor, zvečer ob 19. uri pa so jih odpeljali spet

domov. V taboru so otroci tudi trikrat jedli. Za to so plačali starši le 5 dinarjev na dan.

Ceprav otroci niso bili taborniki, so se urili v taborniških veščinah. Najprej so šli skozi »gozdno šolo« in se spoznali s taborniškim delom in njihovo organizacijo. Zatem pa je sledilo še drugo delo. Postavljali so šotore, streljali z loki in zračno puško, prirejali lov na lisico, se igrali gozdnih iger, postavljali različne bivake in taborne ognje. Našteli smo le del njihovega dela. Otroci, ki so letovali, nas bodo prav gotovo dopolnili in našli še celo vrsto drugih del, ki so jih opravljali v taboru.

Taborniki pa so otroke popeljali tudi na izlete. Obiskali so razvaline Pustega gradu nad Šoštanjem in odšli na pohod od spomenika do spomenika.

ALENKA KOKOT: »... tudi prihodnje leto bom z veseljem vodila skupine otrok na letovanje.«

»Menim, da je letovanje uspelo«, je povedal taborovodja Dušan De Costa. »Taborniki smo želeli, da bi bili otroci vseskozi koristno zaposleni. Zato so bili naši dnevni programi sestavljeni tako, da so se otroci z veseljem vključili v delo in igre. Vse priznanje velja našim pridnim vodnikom. Za otroke so lepo skrbeli. Na taborjenju se ni nihče ponesrečil. Posebej moram povedati, da smo skupaj z organizatorji letovanja tj. občinsko zvezo prijateljev mladine res dobro sodelovali. V naš tabor je vedno prihajala njihova sekretarka tovarišica Ambrožičeva in skupaj je nam pomagala sproti odстранjevati vse težave. Res je vladalo takšno pristno sodelovanje, ki ga taborniki že dolgo nismo bili deležni.

K nam v tabor so prišli tudi zastopniki družbeno-političnih organizacij iz Šoštanja in Velenja. Naj povem, da smo dobili od njih tudi pomoč. Mestna odbora SZDL Šoštanja in Velenja sta prispevala vsak po 300 dinarjev, turistično društvo Šoštanj 150 dinarjev. Svoj prispevek pa sta obljubili tudi kmetijska združenja in krajevna skupnost Šoštanj. Občinski ko-

mite ZMS iz Velenja pa bo našemu odredu za nagrado kupil šotor.«

... IN TRUD JE POPLAČAN

Tovarišica Elfrida Ambrožičeva se je pošteno oddahnila. Zaupati moramo, da je ideja o dnevnem letovanju otrok zrasla na njenem zelniku, skratka rodila se je na občinski zvezi društva prijateljev mladine. Ceprav brez izkušnje in brez otipljivega garanta, da bodo lahko sami taborniki uspešno vodili več kot tisoč otrok, je letošnje letovanje zelo uspelo. Tako meni tudi tovarišica Ambrožičeva in pravi: »Brez bojazni bomo tudi prihodnje leto skupaj s šoštanjskimi taborniki nadaljevali obliko dnevnih letovanj. Naš namen je, da izgovorjene obljube tudi uresničimo. Letošnjega letovanja brez izdatne pomoči delovnih organizacij ne bi bilo. Otroci bi ostali doma, večinoma prepušteni sami sebi in ulici.«

Kot običajno je tudi tu na začetku nastalo vprašanje od kod dobiti denar, da bodo lahko priredili letovanje. Delovni kolektivi so polni razumevanja priskočili na pomoč. Naj zapišemo kdo je prispeval denar. Rudnik lignita je prispeval 3500 dinarjev, TGO »Gorenje« 1.000, komunalno obrtni center 300, komunalna banka 250 in občinski sindikalni svet 1.500. Termoelektrarna pa je nudila brezplačen prevoz s svojim avtobusom. Rudarski šolski center pa je dal 180 žimnic in 60 postelj, lesnoindustrijski kombinat iz Šoštanja pa 60 krajnikov. Na pomoč je priskočil tudi šoštanjski TVD Partizan. Za polovično ceno so se lahko otroci kopali v bazenu v Šoštanju. Društvo pa je odstopilo tudi taborni prostor. Vse priznanje pa velja tudi vodstvu osnovne šole Karla Destovnika Kajuha iz Šoštanja, ki je dalo na voljo kuhinjo, ne da bi morali organizatorji letovanja plačati najemnine.

Najbolj zadovoljni so seveda bili otroci. Njim je bilo letovanje tudi namenjeno. Vedri in zadovoljni mladi obrazi, ki smo jih srečali v taboru, so bili zadosten dokaz, da jim je letošnje letovanje ugajalo. To pa je tudi najboljši porok organizatorjem in vsem, da bodo drugo leto spet nadaljevali začetno delo. -In

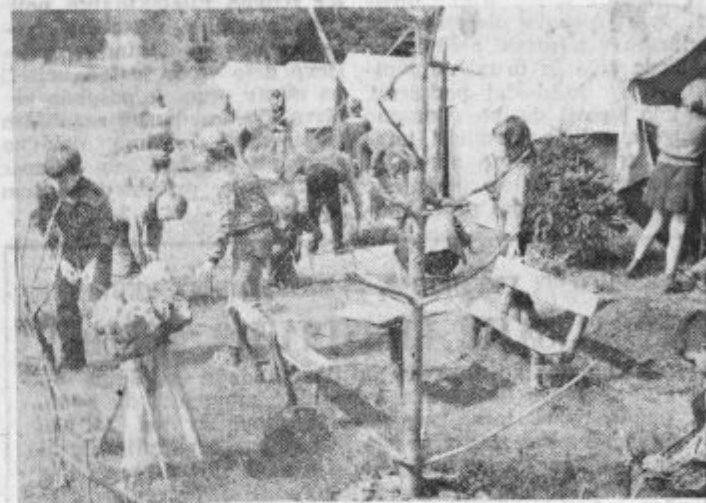
Družbeno - politične organizacije delajo po starem delovnem času

Medtem ko so uslužbenci občinske uprave, zavoda za zaposlovanje, zavoda za socialno zavarovanje in občinskega sodišča od ponedeljka dalje začeli delati po novem delovnem času, pa delajo do nadaljnjega v občinskih družbeno-političnih organizacijah velenjske občine tako kot so delali dosedaj.

Višjim forumom bodo predlagali naj bi bil njihov delovni čas v bodoče: poleti od 6. do 14. ure in v sredo popoldne do 16. ure; pozimi pa od 7. do 15. ure in v sredo do 17. ure. Ta predlog argumentirajo s tem, ker delajo tudi delovne organizacije po tem času. Občinska vodstva družbeno-političnih organizacij pa imajo svoje aktivne in osnovne organizacije v delovnih kolektivih in imajo z njimi največ posrednih stikov.

Vodje taborov na posvetu

Otroci pred šotori

Tudi šotore in njihovo okolico je bilo treba urediti

Najmlajši postavljajo ogenj

Projektivni biro Velenje

razpisuje v šolskem letu 1968/69

- eno štipendijo za študij na fakulteti za gradbeništvo, I. letnik
- eno štipendijo za študij na tehniški srednji šoli gradbeni odsek, I. letnik.

Prošnje sprejema tajništvo podjetja do 15. septembra 1968. Prošnji priložite izjavo o gmotnem stanju in dokazilo o uspehu v zadnjem šolskem letu.

Ravnatelju tovarišu Kordešu zaslužen priznanje

Prijetno se je srečati in razpravljati z ravnateljem osnovne šole Karlom Kordešem. Vse njegove misli so pri mladini, vse niti njegovih neizčrpnih hotenj vodijo v delokrog šole in učiteljskega zbora. Povsod bi nekaj ustvarjal, povsod tovariško svetoval in pomagal; vsem bi pomagal, razdal bi se za zdravo rast mladega rodu, ki mu z učiteljskim kolektivom želi samo dobro. Dati mlademu človeku potrebno izobrazbo, pripraviti ga, da bo žejen po nadaljnjem izobraževanju, da bo spoštoval človeka, da zna s svojim delom in vedenjem ustvarjati toplino med ljudmi. Se več, še lepši ideali so ravnateljeva last. Težko jih je izpovedati z besedami, kajti čustva povedo več. In taka čustva budi tovariš Kordeš pri svojih učencih, pri prizadevnem učiteljskem zboru in pri vseh, ki ga poznamo in z njim sodelujemo.

Ob razmišljanjih o takih ljudeh se včasih sprašujemo, zakaj so samo nekateri ljudje taki? Da, zakaj so?

Karel Kordeš izhaja iz delavske družine. Stiri desetletja so minila odkar se je rodil v Slivnici pri Mariboru. Ko mu je bilo 12 let, so umrli njegovi starši. Mladost je preživel v mladinskih zavetiščih in spoznal, da mu samo učenje lahko pomaga v življenju. Končal je nižjo srednjo šolo in potem srednjo tehnično šolo. Nekaj let je bil v raznih odgovornih službah. Naprej je želel, želel si je pridobiti poklic, da bi učil in vzgajal mladino, da bi živel za prihodnost mladega rodu, kajti njegova mladost je bila težka. Končal je višjo pedagoško šolo in služboval na šolah v Cirkulanah in v Rušah. Leta 1965 pa je prišel na osnovno šolo »Karl Destovnik-Kajuh« v Šoštanju.

Tako pristen, delaven - neutrudljiv, tovariški, a tih in skromen je bil na vseh dosežanih delovnih mestih. Nekdo, ki je bil njegov učenec, mi je pred dnevi dejal: »Pri urah tovariša Kordeša smo bili srečni, komaj smo čakali, da pride k nam in bali smo se, da bi ga ne bilo.«

Tovariš Kordeš pa je aktiven tudi na delovnih področjih izven šole. Rad je med prirodoslovci, rad v naravi in ljubi slovenske planine. Njegov delovni dan je naporen, a če bi bil še daljši, bi ga srečali še na večih področjih dela.

Ne da se povedati s koliko skrbnostjo in doslednostjo je v pretekli zimi prevzel obvezo, da bo pomagal urediti zapuščeno pesnika in narodnega heroja Karla Destovnika Kajuha. Okrog sebe je zbral ljudi, ki so mu pomagali in dosežen je bil uspeh. Ob obletnici pesnikove smrti je bila na šoli odprta Kajuhova spominska soba. To je bila velika dragocenost slovenskega naroda in velik ponos prebivalcev Saleške doline. Besede so preskope, da bi z njimi lahko opisali prizadevnost, marljivost in vztrajnost ter neuklonljivo voljo tovariša Kordeša. Samo bežne podatke sem lahko navedel o požrtvovalnem prisetnem in družbenem delavcu, o vzorniku Karlu Kordešu.

In kolikšno navdušenje in odobravanje je bilo pri učiteljskem zboru, ko je v sredo, dne 28. 9. 1968 podpredsednik občinske skupščine tovariš Drago Tratnik v imenu predsednika republike prizadevnemu ravnatelju šole podelil odlikovanje red dela s srebrnim vencem. Da, tovariš Kordeš je zaslužil tako priznanje in z radostjo izrekamo tople čestitke!

Stane Zula

Mladi lokostrelci

POSEBNA OSNOVNA ŠOLA JE BILA POHVALJENA

»Vse je lepo urejeno in želel bi, da bi tako ostalo še naprej. Naj se dobra organizacija obdrži še naprej, ker bo šola dobila nove naloge v okolju. Pohvalim celotni učiteljski zbor, posebno pa vodjo ravnateljico, Lejo Lukičevič, ki zna delo organizirati, voditi in pravilno dokumentirati.«

Te besede je povedal direktor zavoda za prosvetno – pedagoško službo Celje, Oto Pungartnik, na zaključni konferenci 17. maja letos, ko je navajal rezultate teamskega pregleda posebne osnovne šole Velenje.

Učitelji v osnovni šoli kmalu začutijo, da nekateri učenci ne morejo slediti pouku in dojemati programa, kakršnega je dolžna uresničevati osnovna šola. Včasih so bili taki otroci, brez krivde učitelja, prepuščeni zaostajanju v enem in istem razredu. Po osmih letih šolanja so običajno obsedeli v 2. ali 3. razredu. Prizadevali pa ni bil samo učenec, ampak ves razred, ker zaradi starostnih razlik in prevelikih razlik umskih zmogljivosti učencev, pouk ni ostal brez motenj.

Učitelji so bili prisiljeni iskati posebne rešitve za take učence. V naši občini so jih pred kakimi 12 leti našli v tem, da so pri večjih osnovnih šolah ustanovili posebne oddelke. Premiki v družbi in z njimi vse večje zahteve v učnem procesu pa so zahtevali še več, namreč ustanovitve posebne osnovne šole, jo zakoniti in ji dati program, ki ustreza umskim sposobnostim psihično prizadetih otrok. Iz takih potreb je bila v središču prej omenjenih oddelkov pred desetimi leti ustanovljena tudi posebna osnovna šola Velenje.

Do danes je prebrodila velike težave v zvezi s prostori, opremo in učili, pa tudi če bi vse to imeli, je manjkal, najvažnejši, nepogrešljivi učitelj, to je učitelj, ki je bil sposoben poučevati psihično prizadete otroke (ortopedagog).

Iz oddaljenejših krajev Smartnega ob Paki, Belih vod, Zavadnje, Raven, Plešivca, Cirkev, Sentilja itd. Celo izobraževalna skupnost Možirje navezuje stike, da bi velenjska šola pokrila tudi njihovo območje. Naloga je zahtevna tembolj zato, ker bo v prvi vrsti potrebno rešiti vprašanje internatske ali rejniške nastanitve učencev v neposredni bližini šole oziroma dislociranega oddelka v moziški občini.

Toda šola in drugi dejavniki, ki so jo doslej podpirali, dajejo upati, da bo postopno mogoče tudi to uresničiti, tembolj, če bo prisotna misel, ki jo je ob koncu že omenjene konference povedal prof. Pod-

javoršek: »Ideal dela v posebni šoli je habilitacija v smislu kompleksnega usposabljanja. Kompleksna habilitacija želi zagotoviti psihično prizadetemu otroku primerno socialno in poklicno prilagoditev, uravnoteženo osebnost, splošno zdravje in blaginjo. Pri tem ima psihopedagoška dejavnost v šoli v smislu smotra in nalog fizične, intelektualne, politične, moralne in estetske vzgoje pomembno vrednost, učiteljevo delo – če je tak učitelj na mestu – pa še posebno veljavo. Po dosedanjih rezultatih smatramo, da ima delovna skupnost posebne šole Velenje vse pogoje, približati se tem idealom.«

MOPEDISTI PREBERITE – MOPEDISTI PREBERITE

PODALJŠAJTE REGISTRACIJO MOPEDOV

Oddelek za upravno politične zadeve skupščine občine Velenje obvešča vse lastnike mopedov, da bomo podaljševali letne registracije mopedov od 16. do 24. septembra 1968 v prostorih avtoparka rudnika lignita Velenje. Tu bo tudi komisija za tehnični pregled iz Sempetra v Savinjski dolini. Podaljšanje registracije bo vsak dan od 7. do 12. ure in od 15. do 17. ure. V soboto, dne 21. septembra registracije ne bo.

Lastniki mopedov, ki so svoje mopede registrirali lansko leto – v času od 18. do 27. septembra – morajo v tem času spet podaljšati registracijo mopedov. Prosimo, da pridete na registracijo v istem času kot lani. Tisti, ki so registrirali poprej, naj pridejo prej. Vsakdo mora imeti s seboj prometno dovoljenje in karton tehničnega pregleda, denar za plačilo taks, obveznega zavarovanja in za plačilo cestne pristojbine. Cestna pristojbina znaša po odloku o višini pristojbin, ki se plačujejo za cestna motorna vozila, 25 dinarjev. Ker je bila cestna pristojbina uvedena s 1. 1. 1968, mora vsak ob podaljšanju registracije plačati še razliko, t. j. do septembra letošnjega leta, kar znaša za devet mesecev 18,81 dinarjev. Lastnik mopeda bo torej plačal 43,81 dinarjev cestne pristojbine in 35 dinarjev obveznega zavarovanja.

V tem času bodo lahko registrirali mopede tudi tisti, ki iz kakršnegakoli razloga tega doslej niso storili in oni, ki imajo nove mopede.

Občane prosimo, da pridejo na podaljšanje registracije v omenjenih dneh, ker bodo sicer morali na tehnični pregled v Celje, Sempeter ali Slovenj Gradec. Kdor pa ne podaljša registracije v enem mesecu po izteku veljavnosti registracije, mu bomo odvzeli evidenčne tablice.

Oddelek za upravno politične zadeve SOB Velenje

Glasbena šola Velenje

bo vpisovala učence vseh razredov in pripravnike v Soštanju in Velenju in sicer v

- četrtek 5. septembra
- petek 6. septembra

obakrat od 9. do 11. in 16. do 18. ure.

Sola bo imela v šolskem letu 1968/69 naslednje oddelke: klavir, violino, harmoniko, pihala, trobila, izrazni ples, kitaro, blok flauto, solo petje in pripravi oddelke.

Naknadnega vpisa ne bo! Starši, omogočite svojim otrokom glasbeno izobrazbo in s tem lepše življenje.

V ponedeljek, 29. junija se je na popoldanski izmeni pripetila v rudniku lignita delovna nesreča. V vzhodni jami sta se z ogljikovim dvokisom zastrupila 49-letni kvalificirani strelec Adolf Malovšek in 46-letni kvalificirani kopač Anton Pavlič.

Ljudje so bili več dni pod visotom te hude rudarske nesreče. Zato je bilo slovo na pokopališču v Podkraju pretresljivo. V poslovnem prostoru se je od tragično preminulih rudarjev poslovil v imenu občinske skupnosti in občanov najprej Miha Valenci. Zatem pa se je poslovil od članov rudarskega kolektiva še Ciril Grebenšek.

Ob zvokih rudarske godbe so skozi špalir črno uniformiranih rudarjev prenesli krsti v grobova, kjer so zapeli žalostno še pevci moškega zbora Kajuh.

ISREČANJA

Pogovarjati se s človekom, ki je predan svojemu delu in dejansko ves dan živi s podjetjem v katerem dela in katerega vodi, je izredno zadovoljstvo. Zato tudi pogovor z direktorjem Rudijem Mavsarjem ni bil drugega kot sklop poslovnih težav, načrtov in dobro namernih graj. Le s težavo sem pogovor navezal na življenjsko plat njegove biti, na njegovo mladost in osebno razvedrilo.

Verjamem, tega slednje ga pri tovarišu Mavsarju skorajda ni. Če vemo, da je začel razvijati v Velenju novo dejavnost, ki je ob naglo rastočem mestu postajala vedno pomembnejša, potem ni bilo časa še za kaj drugega. Komunalno podjetje je začelo pod njegovim vodstvom delati s 36 zaposlenimi, zdaj pa jih zaposlujejo že 170. Brez dvoma so naraščale tudi naloge. Zato je bilo najprej potrebno utrditi notranjo organizacijo, vzporedno s tem pa so morali prevzemati na svoja ramena tudi razvejano komunalno dejavnost. Toda moj sobesednik se ni ustrašil zahtevnega dela. Ze od rane mladosti mu ni bilo življenje postlano samo s cvetjem, vmes je bilo tudi trnje.

Tovariš Mavsar je rojen blizu Krškega. Že 1931. leta je odšel v Zabukovico in se zaposlil zunaj jame. Bil je droban deček, vendar čvrst in vztrajen. Ko je dopolnil 18. leto je začel rudariti. Kmalu pa so predpostavljali uvideli njegovo bistrost in ga poslali v ru-

Rudi Mavsar

darsko šolo v Celje. Zatem je 1938. leta prišel v Velenje. Najprej je bil v velenjskem rudniku nadzornik, nazadnje pa je bil šef jamomerstva. V tem rudniku je bil v času največje rasti in izgradnje, ko so prebivali v novo jamo in gradili jašek v Prelogah.

Potem pa so pred njega postavili nove zahteve. 1. julija 1961. leta je prevzel direktorske posle v novo nastajajočem komunalnem podjetju. »Nisem rad zapustil rudarski kolektiv, vendar obljube so me zvale.« Je povedal tovariš Mavsar. »Zdaj sem že več let tu in zadovoljen sem.«

Spet sva bila pri komunalni. Čeprav se je komunalno obrtni center močno razvil, so težave še vedno na dlani. Občani nočejo raz-

meti, da ni na voljo dovolj denarja za vzdrževanje javnih komunalnih naprav. Zlasti jih žulijo slabe ceste. Letos bodo luknjičaste ceste znatno popravili, ker je občinska skupščina namenila več denarja. Pri komunalno obrtnem centru pa so se tudi mehanizirali.

Predsednik naše občinske skupščine je pred časom izročil tovarišu Rudiju Mavsarju orden za zasluge za narod s srebrnim vencem, s katerim ga je odlikoval predsednik SFRJ. To je častno priznanje njegovega dela in hkrati vzpodbuda, da bo še naprej delal in pomagal skupaj s svojim kolektivom kolektivom ustvarjati našo nadaljnjo zahtevano pot.

OBJAVLJAMO:

POJASNILO UPOKOJENCEV IZ VELENJA NA »ODPRTO PISMO DU SRS

6. junija je bilo objavljeno v Delu, da je skupščina društva upokoencev v Velenju ustanovila samostojno društvo upokoencev. 28. junija pa smo na zahtevo odbora društva upokoencev po objavi novinarja Dela okarakterizirali za netočno, zaradi česar je bil objavljen nov prispevek s poljskim »Upokoenci društva upokoencev Velenje želimo sodelovati z glavnim odborom društva upokoencev SRS v Ljubljani«. Tako je sklenil tudi občni zbor; to je razvidno iz pravih društva upokoencev Velenje. Citirano: »DU Velenje je član društva upokoencev SRS s sedežem v Ljubljani.«

Toda pri registraciji društva upokoencev Velenje in najbrž zaradi netočnih in nejasnih navodil smo imeli resne težave. Člana prejšnjega odbora društva upokoencev Velenje sta bila 17. marca 1968 pri tovarišu Kovaču, predsedniku DU SRS, zaradi registracije podružnice DU Velenje kot pravne osebe dovolj normalnega in zakonitega poslovanja s SDK. Pojasnilo tovariša predsednika je bilo ustno in pismeno z dne 17. junija z dopisom št. 13568-1, v katerem je rečeno – citirano – »... da predložite dva izvoda pravih DU SRS s prošnjo, da se vaša podružnica DU Velenje registrira kot pravna oseba.«

Na osnovi ustnih pojasnil tovariša Kovača je odbor DU Velenje vložil pri SDK šostani vso potrebno dokumentacijo. SDK je vlogo zavrnila s pripombo, da je potrebno opraviti registracijo pri tajnistvu za notranje zadeve občine Velenje, ker bi si s tem pridobili status pravne osebe, »lastni žiro računi«.

Zaradi težav pri registraciji smo se obrnili na oddelek za upravno politične zadeve pri skupščini občine Velenje. Zaradi nerazčistih pojmov o registraciji podružnic je odgovorni občinski organ zaprosil republiški sekretariat za pojasnilo. Republiški sekretariat za notranje zadeve pa je z dopisom št. 11/11-024-57-68 z dne 4. aprila 1968 obvestil SOB Velenje kakor tudi DU SRS v Ljubljani o zakonskih predpisih pri registraciji podružnic. Ta tolačenja so bila objavljena tudi v GLASNIKU 20. aprila 1968. DU SRS v Ljubljani pa je na osnovi gornjih pojasnil TNZ sporočilo le naslednje: »Vsa društva, ki zaradi svojih dejavnosti potrebujejo status pravne osebe, naj se ravnajo po tem navodilu.«

V zvezi s tem je nastalo vprašanje, kdo je pristojen, da daje točna navodila o registraciji podružnic. Prav gotovo bi moralo biti to delo koordinirano med DU SRS in republiškim sekretariatom za notranje zadeve v Ljubljani, da bi bila navodila natančna in v skladu z zakonskimi predpisi ter enotna za celotno območje Slovenije in SFRJ.

Nadalje pojasnjujemo tudi to, da se je zastopnik DU SRS pred občnim zborom DU Velenje na izredni seji odbora 24. aprila 1968 obvezal, da bo uredil vprašanje registracije DU Velenje pri republiškem odboru DU SRS ter da nas bo o tem obvestil še pred občnim zborom naše podružnice. Te naloge delegat ni uresničil, zato je bila podružnica prisiljena ukrepati po zakonitih predpisih in po lastnem preudarku. Izdelali smo svoja pravila in se registrirali pri TNZ v Velenju ne kot podružnica, temveč kot društvo upokoencev s 1080 člani.

Mnenja smo, da smo društvo upokoencev Velenje, ne pa društvo gobarjev, ptikarjev itd., kakor citira v pismu tovariš Kovač. S takim številom članov predstavljamo ne samo društvo, temveč tudi del aktivne socialistične skupnosti, katerega cilji so enaki vsem dejavnostim graditve novih, boljših odnosov in naporov v izvajanju gospodarske in družbene reforme v okviru naše skupnosti.

Pripravljeni smo sodelovati pri upokojenski strani, ki izhaja enkrat na mesec v Ljubljanskem dnevniku, saj to naši upokoenci prav radi berejo vendar nam še vedno ni znano, kolikšno so efektivni stroški za izvod, čeprav nam je znan okvirni finančni znesek za te namene. Radi bi točno vedeli: koliko za časopis, koliko za društvo za normalno poslovanje. Verjetno to ni velika zahteva. Še vedno odvajamo enak del sredstev kot v

preteklosti, čeprav je po sklepu DU Velenje določeno, naj bi se ti problemi uredili do junija tega leta. Upamo, da bomo to vprašanje, če je problem, rešili v naslednjem obdobju z medsebojnim sodelovanjem.

V »odprtem pismu« – če ga lahko tako imenujemo – se predvsem obravnava avtor članka, na osnovi katerega je v rubriki DELA Pisma Bralcev pisal o soglasju, z DU Velenje. Če je odgovor namenjen avtorju, potem ni bilo treba »odprtega pisma«. Ker pa smo sodelovali vsi člani odbora, si lastimo pravico, da na ta vprašanja odgovori tudi odbor.

Na občnem zboru DU Velenje sta bila prisotna dva republiška delegata, vendar ni bilo slišati nikakršnih poročil o poročanju republiškega odbora DU SRS. Tudi na zadnji seji 6. junija 1968 delegat ni mogel poročati o dejanskih stroških izvoda časopisa, niti o delitvi drugih sredstev za funkcionalno dejavnost, honorarje, najemnino itd. Žal nam je, da republiški delegat DU SRS takih stvari ne more prikazati.

V zvezi s poslovanjem in odvajanjem sredstev upokoencev zaradi vzajemne samopomoči imamo nekaj pripomb k našemu in našemu delu. Republiški delegat je na skupščini prošil za sklep, da se članarina za vzajemno pomoč poveča za 100 odstotkov. Člani so pripomnili, da se adekvatni znesek ne povečuje adekvatno izplačilo. Od sedanjih 340 dinarjev bi se izplačevalo le 600 dinarjev; od kod razlika? Normalno bi bilo, da dobijo upokoenci zavarovalnico za 100 odstotkov višjo zavarovalnino, to se pravi 680 dinarjev. To razliko sta republiška delegata tolačila, vendar menimo, da analitika umrljivosti ni točno ugotovljena. Zato so se javile tudi razlike pri izplačilu, za kar bi moral imeti republiški odbor DU točno analitično stanje.

Gotovo ni bilo prav, da je dal delovni predsednik občnega zbora DU Velenje predlog o povečanju prispevka za VS na glasovanje, ker je to le stvar zavarovalnice, ki jih je v našem društvu včlanjenih 790. Tj. so edini upravičeni odločiti o 100 odstotnem povečanju prispevka. Zaradi tega je bila ustanovljena sekcija za zavarovalnice, katere naloga je, da izvede anketo. Verjetno bi bilo umestno, da bi jo izvedle vse podružnice in društva upokoencev. Najbrž republiška delegata na skupščini v Velenju nista razmišljala, kdo ima pravico do glasovanja o povečanju prispevka VS.

DU Velenje je vse do sedaj, in verjetno bo tudi v bodoče, odvajalo sredstva za VS, ne moremo pa razumeti, da odbor DU SRS v »odprtem pismu« poziva članstvo k odepitvi. 13. člen republiškega pravilnika tako možnosti ne citira, to je kot kaže, spregledal tudi tovariš Kovač. Po takem načinu bi se moral menjati pravilnik DU SRS, to bi bila vsekakor demokratična pridobitev. Pripominjamo pa, DU SRS po zakonu nima pravice, da bi si ob izstopu ene organizacije pridrževalo pravico do vloženih sredstev zavarovalnice upokoencev.

Menimo tudi, da je treba posvetiti večjo pozornost volitvam funkcionarjev. Dogaja se npr., da delegate kratko malo imenujemo, čeprav 32. člen v pravih DU SRS točno pojasnjuje način izvolitve delegatov za občni zbor DU SRS. To se je dogajalo pri nas že 12 let, verjetno pa je takšna praksa tudi drugje. Funkcionar z dolготletnim mandatom ponavadi izgubi pravičen odnos do pravih norm.

To je pokazala praksa tudi pri dru-

skih organih. V takih razmerah je čudno, če se ignorira ustava ter se ne spoštuje pravih in zakonov, katerih cilj je zagotoviti družbi in njim članom demokratično delovanje. Če se kdo takšnemu stanju upira, obstaja bife šele od 1. 1. 1968, medtem ko je bilo, blaginjsko poročilo prikazano za dve leti; s tem je bil avtor podrobno seznanjen na seji DU Velenje 6. junija 1968.

Cilj člankov Odprto pismo društva upokoencev Velenje in V čigavem interesu je premik? Je verjetno le de informiranje in zastraševanje članov ter podružnic DU SRS. Bralci lahi sami presodijo, komu je do demokracije in notranjih odnosov, do pštenosti in ne nazadnje do izvajanja družbene reforme.

Sama registracija DU SRS ne da podružnicam DU nobene zakonske naloge, da bi le-te postale pravne osebe in si tako zagotovile lastninske pravice. Kljub mnogim prošnjam, glavni odbor DU SRS še do dan nismo prejeli točnih navodil za registracijo velenjske podružnice. To kaže na slab odnos glavnega odbora do svojih članov. Naj citirani izjavo delegata IO: »Izvršni odbor DU Velenje bo registriral vsa društva. Pri registraciji ni v varnosti premoženje društva, kolik se to nanaša na pobrano članarino, ampak bo SDK vodila samo evident dotacij občine in drugih podjetij. Smešna je tu bojazen za denarno pomožnost. Kaj pa drugo premoženje, ki ga imajo podružnice? Ali so družnice zakoniti lastniki svojega premoženja? Takoj vemo, da niso. Družnice namreč niso pravne osebe in zato pred sodiščem ne morejo zakoniti lastniki svojega premoženja. Interna registracija podružnic je lo negotova, to smo se osebno pričeli pri nekaterih naših podružnicah.

Mnenja smo, da je skrajni čas, vsi organi DU SRS resno razmisli o svojem delu, postopkih, ki jih vajo, in da take dezinformacije pritiski na posamezne podružnice društva niso v skladu z današnjim družbenim razvojem in da bodo na tele na splošen odpor, ne samo po meznikov, temveč vsega članstva. Tudi občin, ki dajejo večja sredstva bi imeli upokoenci svoj kotiček.

Z ozirom na izvajanje tovariša Ivač dajemo manjšo pripombo glede dotacije. Strinjamo se s perspektivi VI. kongresa sindikatov. Kar pa staja, obstaja že mnogo let.

Ni nam znano, kaj vse so razprave v komisijah na VI. kongresu sindikatov v Beogradu o reelekciji mandatni dobi DU. Prav tako niso prešli v obravnavo nobenega grava, kot je že nekaj let praksa družbeno-političnih organizacij, tako se lahko izkristalizirajo stališča posameznikov in odborov.

Na koncu: glavni odbor DU SRS naj pokaže tudi sam več pobude v nosu do terenskih podružnic, posno s osebnimi obiski in razgovori, so vedno zaželeni ter mnogokrat peljejo do hitrih in obojstrano ugodnih rešitev raznih problem. Mislimo tudi, da ima vsak član društva enake pravice in tudi dolžnost glede na to, koliko let je v pokopu.

P. S. Po občnem zboru DU SRS od 1968 dalje opravljajo vsi člani bora (predsednik, tajnik in drugi svoje delo redno in brezplačno, lahko s prihranjenimi sredstvi za tovrstno delo in rekreativno življenje starejšim upokoencem. Tako predeva tudi pravilnik DU SRS, člen 32. Če se vse podružnice – društva najo po teh pravilih, opravljajo tem humanu dolžnost.

Izvršni odbor DU Vele

Hotel PAKA VELENJE

- Mednarodni barski program
- Strip-teas Strip-teas
- Vsak dan razen ponedeljka

Toda kljub vsem oviram smo danes priča razveseljivemu razvoju naše posebne šole in z njo skrb za te otroke.

Danes je v šolo od 1. do 8. razreda vpisanih 70 dečkov in 32 deklic. Poučuje jih 8 učiteljev, od tega trije diplomirani ortopedagogi, 4 učitelji, ki bodo kmalu (izredno) doštudirali defektologijo na pedagoški akademiji in 1 učitelj. V letu 1967 je šola končno dobila tudi svoje prostore v nekdanji stanovanjski zgradbi rudnika lignita Velenje. Šola, ne le da uči otroke in jih vzgaja, temveč rešuje v veliki meri tudi njihove socialne razmere. Po končanem šolanju skrbi celo za njihovo zaposlitev, skratka, več kot bi bila redna dolžnost šole.

Pohvala, ki jo je šola dala prosvetno-pedagoška služba ni brez resnične podlage, je torej iskrena in zaslužena. Največji delež za to gre gotovo ravnateljici Leji Lukičevič, njeni vnetni, nesebičnosti in zmožnosti. Veliko oporo pri tem znotraj šole je imela v celem učiteljskem zboru, zunaj nje pa v ravnateljih in učiteljih osnovnih šol, v prosvetno-pedagoškem svetovalcu, prof. psihologije A. Podjavoršku (pred njim Verbotnu), v socialni delavki občine Franji Koroševič, tajniku izobraževalne skupnosti Stanetu Zuli in končno rudniku lignita, ki je bil pripravljen pod zelo ugodnimi pogoji odstopiti svojo zgradbo za potrebe posebne šole.

Območje, ki ga zajema šola pa žal še ni zaključeno. S tem v zvezi čakajo šolo in občino še zapletene naloge. V nadaljnjem razvoju bo namreč treba zajeti v posebno šolo še otroke

Skupščina občine Velenje — Oddelek za upravno politične zadeve.

RAZGLAS

Po 6. točki navodila o postopku z najdenimi predmeti (Uradni list FLRJ, št. 95/49) objavlja oddelek za upravno politične zadeve Skupščine občine Velenje, da so bili na območju občine Velenje najdeni spodaj navedeni predmeti.

1. Moped znamke »Colibri« T-05, plave barve, najden v Družmirju;
2. moško kolo znamke »Alpes«, plave barve, najdeno v Soštanju;
3. moško kolo znamke »Rog«, rjave barve, najdeno v Smartnem ob Paki;
4. žensko kolo znamke »Rog«, sive barve, najdeno v Soštanju;
5. moško kolo znamke »Sport«, črne barve, najdeno v Soštanju;
6. moško kolo znamke »Partizan«, črne barve, najdeno v Soštanju;
7. moško kolo znamke »Rog«, najdeno v potoku Pečovnica pri Soštanju;
8. dvojne sank, ukradenih v Velenju;
9. kolo motornega kolesa »Prima«, ki je bilo zasečeno;
10. žensko kolo znamke »Rog«;
11. žensko kolo brez znamke;
12. moško kolo znamke »Rog-Sport«;
13. moško kolo znamke »Rog«;
14. moško kolo znamke »Rog«;
15. moško kolo znamke »Vambler«.

Prosim lastnike najdenih predmetov, da jih dvignejo pri oddelku za upravno politične zadeve skupščine občine Velenje v roku 12 mesecev po objavi tega razglašja. Po tem roku bodo ti predmeti last družbenega premoženja. Najdene predmete lahko dvignete vsako sredo popoldne.

Načelnik
Martin Tovornik, s. r.

DELAVSKA UNIVERZA VELENJE

RAZPISUJE

1. Začetni in nadaljevalni tečaj nemškega in angleškega jezika, — začetni tečaj francoskega in italijanskega jezika.

Tečaj traja 4 mesece, glede časa bo pouk prilagojen željam slušateljev.

2. Osnovno šolo za odrasle VII. in VIII. razred.
3. Štiriletno ekonomsko srednjo šolo za odrasle.

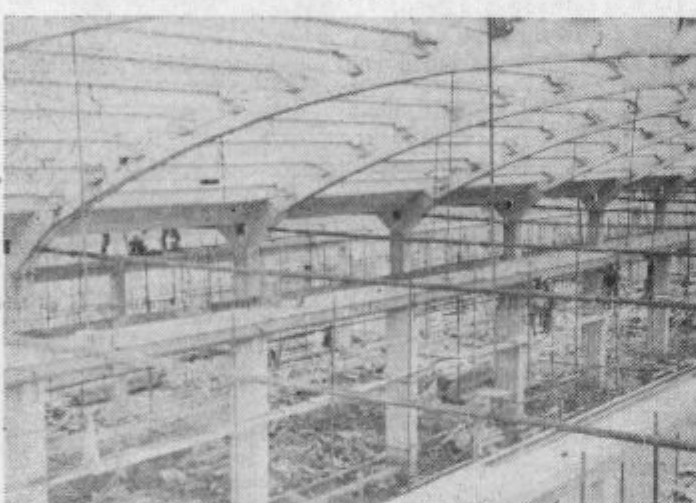
Prijave sprejemamo v upravi Del. univerze Velenje, Titov trg 2, vsak delovni dan od 8. do 12. ure in ob ponedeljkih še od 16. do 18. ure. Telefon št. 85-153.

Pohitite z vpisom, posebno v ekonomsko srednjo šolo, ker se bo pouk začel že v drugi polovici septembra.

Uprava

Na Zitnjaku je postavljena tabla z napisom slovenske gradbene firme

Zapletena gradbena konstrukcija nove tovarne, ki jo v Zagrebu gradijo Vegradovi ljudje

Še lahko zamenjate potrdila o znanju cestno - prometnih predpisov

Od republiškega sekretariata za notranje zadeve SRS smo prejeli pojasnilo zveznega sekretariata za notranje zadeve v zvezi z zamenjavo in podaljšanjem voznških dovoljenj in potrdil o znanju cestnoprometnih predpisov po določbah pravilnika o voznških dovoljenjih (Uradni list SFRJ, št. 30/67).

Vozniška dovoljenja, ki so potekla od aprila 1965 do uveljavitve pravilnika o voznških dovoljenjih, tj. do 20. julija 1967, je bilo potrebno podaljšati v roku enega leta ko je začel veljati ta pravilnik, zato jih je šteti za veljavne do 20. julija 1968. Po tolmačenju zveznega sekretariata za notranje zadeve pa lahko občinski organi, pristojni za notranje zadeve, upoštevajo določila 16. člena tega pravilnika, ki določa: »če voznik ne prosi za podaljšanje veljavnosti voznškega dovoljenja v enem letu od dneva, ko mu je iztekla veljavnost, se dovoljenje razveljavi.« Torej lahko še po tem tolmačenju tudi tisti zamenjajo voznško dovoljenje do 20. julija 1969.

Prav tako pa se uporabijo določila 16. člena pri potrditvah o znanju cestnoprometnih predpisov, katerih rok zamenjave je bil po 31. členu pravilnika o voznških dovoljenjih do 31. 12. 1967. Torej je možno zamenjati potrdilo o znanju cestnoprometnih predpisov še do 31. 12. 1968. S tem navodilom pa je razveljavljeno navo-

dilo republiškega sekretariata za notranje zadeve, da se od 30. 4. 1968 dalje ta potrdila ne smejo zamenjati razen tistim, ki so bili v vojski, v inozemstvu na začasnem delu ali ves čas hudo bolni.

Vabimo torej občane, ki še niso zamenjali potrdila o znanju cestnoprometnih predpisov za voznško dovoljenje A kategorije, da jih zamenjajo do 31. 12. 1968 s tem, da predložijo zdravniško potrdilo in 2 slike.

Oddelek za upravno politične zadeve SOb Velenje

V odstavku

VELENJE — Za skupino 55 ameriških izseljencev, ki so na obisku v svoji stari domovini bili tudi v Velenju, so v hotelu Paka priredili »Polka party«. Popoldne so si izseljenci ogledali Velenje, ki je nanje naredilo močan vtis. Zatem pa so odšli na zabavo v hotel, kjer sta jim igrala domači ansambel in zabavni orkester »Expo-klub« iz Prage, ki letos redno nastopa v velenjskem hotelu.

DAN PRI VEGRADOVCIH

Velenjsko gradbeno podjetje Vegrad zaposluje okrog 700 ljudi in se uvršča med srednjevelika gradbena podjetja. Vegrad je nastajal in se razvijal v razmerah, ko se je v Velenju veliko gradilo. Zadnja leta pa je pričelo primanjkovati dela doma in Vegradovi ljudje so morali pogledati tudi izven občinskih meja. Najprej so se preusmerili na bližnjo okolico — v Gornjo Savinjsko dolino, Celje in Laško.

V ZAGREBU GRADIJO TOVARNO NA KLJUČ

Razmere pa so od njih zahtevale še več. Delo so si poiskali v Zagrebu, Karlovcu in Beogradu. Povsod so sprejeli večja naročila. Od njih samih, predvsem od kakovosti opravljenih del, pa zavisí nadaljnji prodor na ondodnih področjih in nova gradbena naročila. Namenili smo se na delovišče v Zagrebu, da bi videli in zvedeli kaj počno Vegradovci v tem kraju.

GRADBIŠČE NA ZELNIKU

Preživeti dan med Vegradovci je prav svojstveno doživetje, posebno, če človek obišče gradbišče, ki je hkrati tudi njihovo bivališče. Vodje gradbenih del in delavci, ki delajo v Zagrebu, pa so za Vegrad opravili povrhu vsega še pionirski korak. Gradnja, ki so jo prevzeli v Zagrebu, je prvi posel Vegradovih ljudi izven slovenskih meja. Tu so začeli brez izkušenj in poznavanja kot Robinzonci na osamljenem otoku.

Zdaj so z deli že pri koncu. Objekt bodo zgradili do 1. novembra letos. Sami pa trdijo, da bodo delo opravili še 15 dni prej. In potem? Če so uspehi, bodo gotovo dobili nova naročila...

Ljudje s tega gradbišča pa vedo marsikaj. Tu na Zitnjaku, kjer se dviga nova tovarna, so prišli ko je na njivi rastlo zelje in stale tri stare hiše.

Bila je jesen in letni čas je povzročal še dodatne težave. Postavili so barake za prebivanje, potem pa začeli s pripravljalnimi deli.

Zdaj njive z zeljem ni več. In tudi treh hiš ni. Vegradovci pa so na tem prostoru zgradili livarno, kotlarno, remontno halo, pomožne delavnice, upravne prostore in garderobe novega tovarniškega poslopja za podjetje SILVA iz Zagreba. Vsi objekti z okolico stojijo na površini 40 tisoč kvadratnih metrov.

NAROČNIKU BODO IZROČILI KLJUČ

Naročilo je bilo zahtevno in verjetno so prav zaradi tega uspeli. Naročnik je hotel imeti tovarno z vsemi potrebnimi objekti in urejeno okolico. Izvajalec se je lotil res zahtevnega dela. Skupaj z velenjskim projektivnim birojem so izdelali načrte in ponudili lastno rešitev, ki se je močno razlikovala od desetih ostalih ponudnikov (to so bila sama renomirana podjetja iz Hrvatske) in bila zavoljo tega cenejša.

Za Vegrad pa je bilo naročilo pomembno, saj velja investicija 7 milijonov 250 tisoč dinarjev.

TIPALKE SE ŠIRIJO

Dober glas seže v sosednjo vas. Tako je bilo tudi z Vegradom. Kmalu so v Zagrebu dobili prve ponudbe. Za Cistočo iz Zagreba gradijo garaže za 44 kamionov, katerih gradbena dela veljajo 750 tisoč dinarjev. Na Vukomeru pa delajo po konstrukciji svojega projektivnega biroja skladišče za trgovsko podjetje MERKANTILE. Skladišče bo zaprto, ogrevano in zgrajeno na površini 1.600 kvadratnih metrov.

Vodja gradbišča v Zagrebu Vencislav Svolsjak, diplomirani gradbeni inženir, je povedal, da iščejo v Zagrebu še druga dela. »Lahko povem, da smo si sedaj v Zagrebu že ustvarili ugled, zato sem prepričan, da bomo še dobili nova naročila,« je dejal ing. Svolsjak.

Res je, da v Zagrebu veliko gradijo. Vedeti pa je tudi treba, da je v Zagrebu še najmanj 20 takšnih podjetij kot Vegrad. Torej vladajo v mestu

Vodja gradbišča v Zagrebu VENCISLAV SVOLJSK, dipl. gradbeni inženir

razmere, ki nujno terjajo hitra, kakovostna in cenena dela.

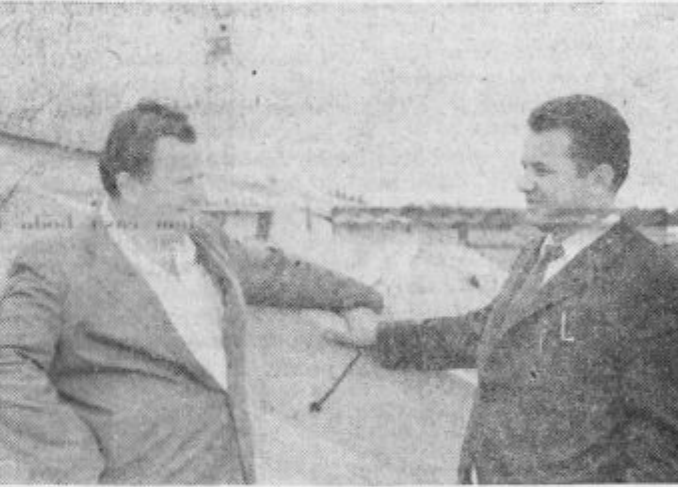
»DELO GRADIMO NAJPREJ DELO, POTEM PA...«

Ne moremo se znebiti vtisa, da Vegradovi delavci s svojo prizadevnostjo in dobro opravljenim delom želijo resnično ustvariti v Zagrebu renome

svojemu podjetju. Ker vedo, da je čas zanje zelo pomemben dejavnik, zato delajo po enajst ur na dan. **Delovodja Leopold Skotnik je povedal:** »Vsi skupaj se zavedamo kakšno nalogo smo prevzeli, ko so nas na upravi poslali v Zagreb. Samo od našega dela zavisí, če bomo tu dobili nova gradbena dela. Gradnja je težka in zahteva dober beton in precizno delo. Montažne loke, betonska okna in nosilce smo naredili sami na gradbišču in jih nato montirali. Objekt iz armiranega betona je nov in zahteven način gradnje. Vendar se naši delavci odpovejo tudi razvedrilu in pridno delajo.«

Pa vendar imajo v naselju, ki je zraven gradbišča, urejeno življenje. V lepih barakah prebijejo del svojega prostega časa. Vsak izmed njih je prispeval šest delovnih ur, da so si z zbranim denarjem kupili televizor. Večkrat pa jim uprava priskrbi tudi filmske predstave.

Tako delajo Vegradovi delavci v Zagrebu. Njihov delovni dan je ves prežet z delom. In verjemite, težavno je in ni jim lahko.

Delovodja ŠKOTNIK in vodja kadrovske službe KUKAVICA rešujeta socialne in kadrovske zadeve na delovišču

Delo na višini

V skupini, ki je montirala več kot 60 betonskih lokov, so bili NIKOLA IVUSIĆ, IVAN SLAVIČEK, ADI OPERČKAL in DRAGO ILIĆ

Diplomatski sprejemi v Moskvi so strahotno pomembni, ne samo zavoljo odlične hrane in obilice pijače, marveč tudi zato, ker večina tujih opazovalcev na njih izve, kaj se dogaja v Sovjetski zvezi.

Bil sem na cocktailu v nekem veleposlaništvu in osupnil, kakšne sklepe so izrekli iz njega poklicni krenologji. Takole je tekel pomenek po sprejemu, ko so začeli primerjati svoje beležke.

»Ali ste opazili, da je Golovski prišel za Kubinskim?«
»To je zanimivo, ker je na proslavi 4. julija v ameriškem veleposlaništvu Kubinski prišel za Golovskim.«

»Na francoski proslavi 14. julija pa sta prišla skupaj.«
»Zelo pomembno. Mimogrede, ali je kdo opazil, da se je Petrov rokoval s Pučinskim?«

»Prav na to sem vas hotel opozoriti. Bilo bi čudno, če bi se bil Petrov rokoval s Pučinskim, ker je zadnjič Petrov samo pokimal.«

»Nemara se zvezda Pučinskega v prezidiju naglo dviga.«
»Morda pa zahaja zvezda Petrova?«

»Mislim, da nismo dojeli pravega pomena tega rokovanja. Ne drži, da se je Petrov rokoval s Pučinskim, zato pa se žena Pučinskega ni pogovarjala z ženo Petrova.«
»Ste prepričani?«

ART BUCHWALD

Sprejem v Moskvi

»Seveda sem prepričan. Žena Pučinskega je obrnila hrbet ženi Petrova, da bi se pozdravila z ženo Bolgonova. To je bila namerna poteza.«

»Zelo zanimivo. Ali veste, kaj je bil najpomembnejši dogodek na sprejemu? Bolgonov je polil vodko po uniformi maršala Igoroviča.«

»Kaj pa je pri tem pomembnega?«

»Ni se opravičil Bolgonov, marveč Igorovič.«

»Najbrž se zvezda Bolgonova dviga hitreje, kot si sploh moremo misliti.«

»Ni dvoma, še več, maršal Igorovič je prinesel Bolgonovu še en kozarček vodke.«

»Ali je Bolgonov polil tudi ta kozarček po njegovi uniformi?«

»Ne, zato pa mu je stopil na nogo in se od tam kratko malo ni hotel premakniti.«

»Spravljum se, ali to pomeni, da bo Bolgonov postal minister vojske.«

»Očitno se mu obeta velika kariera. Maršal Igorovič še ni nikoli dovolil, da bi mu kdo tako dolgo stal na nogi.«

»Je kdo opazil na sprejemu Zubekina?«

»Mislite tistega taškentskega pesnika, ki so ga napodili iz zveze pisateljev, ker je napisal poemo, v kateri je napadel prometnike iz Ulice Gorkega?«

»Da, to je tisti, vendar so ga rehabilitirali in sedaj more pisati, kar hoče, s predpostavko, da ne bo iskal založnika.«

»Najbrž preživlja zveza pisateljev še eno obdobje liberalizacije.«

»Ne vem, ali je to pomembno, toda z menoj se je pogovarjal Kavaski.«

»To je zelo pomembno, ker Kavaski ne govori s tujci. Kaj pa je dejal?«

»Vprašal sem ga kaj misli o češkoslovaških dogodkih, pa mi je odgovoril: 'Zal mi je, toda nikoli ne govorim s tujci.'«

Naš potopis

Do Ankare in nazaj

BORUT KORUN

Sedel sem med šoferjem in njegovim spremljevalcem in se potil, da mi je kar teklo s čela, kajti razbeljen zrak iz motorja je pihal naravnost v mene. Okna, ki so se nekoč odpirala, sedaj že dolgo niso služila temu namenu. Ves čas so bila lepo zaprta, kar pa obeh očitno ni preveč motilo.

Šoferjev profil, s svojim poševnim čelom, me je spominjal na nek star egiptovski relief. V svet okoli sebe je gledal tako divje, da bi se ga ponoči verjetno ustrašil. Na vsak način me je skušal prepričati, da je tudi pilot. Vneto mi je kazal neko stran v svojem zamaščenem voznikskem dovoljenju, obenem pa krilil z rokami in dvigal oči v nebo, s čimer je prikazoval let letala. Pustil sem se prepričati ter mu s tem naredil veselje, saj se je še nekaj časa prebrisano smehljaj.

Tisti na moji desni strani je bil že nekoliko starejši. Večino vožnje je mirno prespal, kinkal z glavo sem in tja ter jo končno enostavno položil meni na ramo. Na srečo je šofer kmalu nato močno zatrobil, stari se je prebudil, nekoliko zmedeno pogledal okoli sebe pa zopet zakinkal.

Smirna leži na koncu precej dolgega zaliva. Mesto je stisnjeno na ozkem pasu med obalo in golimi od sonca ožganimi hribi. Prva znanilka mesta, če prihajaš po cesti s severa, je množica manjših hišic, ki se tesno stiskajo druga ob drugi na strmih pobočjih. Potem se zapelješ kar naenkrat na ozke predmestne uličice z delavnicami, trgovinami in obveznimi kavarnami. Osrednji del mesta je popolnoma evropski. Takoj za obalo se vzdigujejo svetle in visoke stavbe, na širokih ulicah se odvijajo hrupen promet in množica ljudi hiti na vse strani. Ti vidiš postopaje v zanemarjenih obkalah, kako s pravo orientalsko mirnostjo napravljajo čas, poleg dostojanstvenih, tesno zapetih gospodov ter elegantnih turških deklet z njihovimi mandljljastimi očmi. Ko pa greš proti strmo dvigajočim se pobočjem v ozadju, se slika spreminja. Ulice se zožujejo in končno zaideš v pravi labirint ozkih ulic med nizkimi hišami, ki ljubosumno zakrivajo svojo notranjost. Tu so predeli, kjer se vrstijo trgovine druge ob drugi, druge spet prodajajo kar pod milim nebom in tako še bolj zožijo

že tako tesen prostor. To je obvezni del vsakega orientalskega mesta — bazar. Hodiš sem med vrvečo množico s svojim spremljevalcem, s katerim sva se malo prej spoznala in pasel svojo radovednost po tem živopisnem svetu. Prodajalec so ponujali vsemogoče blago: sadje od sočnih dinj do pečenih oliv, ki so za moj okus nekaj najogabnejšega, neke zopet samo meso, potem pa značilne kovinske drobnarije in še marsikaj drugega. Naposled sem se vrnil v park, kjer sva imela z Jožetom prtljago. Skržati so tu evrcali kot za stavo in celo preglašili hrup prometa z bližnjih ulic. Sedaj si je šel Jože pogledati mesto, jaz pa sem pazil na prtljago, ter se preseljal s klopi na klop, kakor so se premikale sence dreves.

V mraku sva se napotila po cesti, ki je peljala točno proti jugu skozi vse mesto, ki ga ni in ni hotelo biti konec. Po nekaj kilometrih hoje so luči ob cesti postale vendarle bolj redke in končno sva ostala sama. Odložila sva prtljago ter se odpravila k počitku.

Drugi dan sva prišla do že dopoldne do Seldžuka, majhnega mesta, nad katerim se dviga velika in do-

bro ohranjena seldžuka trdnjava, po kateri je kraj tudi dobil svoje ime. Od tod sva se peš napotila v bližnje razvaline starega grškega mesta Efeza. Od tega nekdanjega velikega mesta je ostalo le še malo. Ceste in ulice so prazne, le veter nosi prah z anatolskih hribov, ki ga zakrite Turkinje pometajo in čistijo za redke turiste. Od nekdanjih močnih svetlišč so ostali le še stebri.

Med mestoma Seldžuk in Antalya ni dobre cestne povezave, zato sva se obrnila v notranjost dežele. Najina pot je vodila ob reki Menderez, ki se v širokih vijugah leno spušča proti morju. V mestecu Aydin sva bila priča dogodka, ki je naju še mnogokrat pozneje pripravil v dobro voljo. Ravno sva izstopila iz velikega tovarnjaka ter se pred žgočim opoldanskim soncem umaknila pod bližnja drevesa, ko je prijezdilo mimo naju na oslu prastaro žensko bitje. Njen sivček, ki je ves čas pohlevno stopical se je, ko je prišel do naju, očitno nečesa domislil. V hipu se je ustavil ter se sunkovito sklonil, da je starka v loku zletela na trdi asfalt. Medtem ko je naju lomil smeh, pa so padali neusmiljeni udarci po sivem hrbtu, da se mi je trmoglavce že smilil.

Do večera sva prispela še približno stotvajset kilometrov naprej do mesta Denizli. Naslednji dan nama

je že prvi tovarnjak ustavil. Kabina je bila polna, zato sva pohitela nazaj. Tu pa sva se začudeno spogledala, kajti nakladalni prostor je bil poln majhnih črnih anatolskih krav. Kljub temu se nisva mnogo obotavljala, brž sva se povzpela preko ograje in že je šlo naprej. Na vsakem ovinku je živali zanašalo na spolzkem podu, da sva se jim

komaj umikala. Šoferju seveda še na misel ni prišlo, da bi na takih mestih vsaj malo zmanjšal hitrost. Brž smo po širni anatolski pokrajini mimo visokih, povsem golih hribov, kraj v likih slanih jezer ter skozi maloštevilne vasice.

Naenkrat je tovarnjak zavil na kolovoz in se pričel vzpenjati v hrib. (Se nadaljuje)

to po klanu navzgor, potem pa je zdrknil po ravnini. Mihela se je spomnila križpotja, kjer sta tisti oktobrski dan s starim Zaletelom nalezela na Cilo in jo je kmet vzel na voz, spomnila se je mračne tesnobe popoldneva, ko sta se vozila sama čez polje in ceste, ki je sekala ravnino. Takrat nisem hotela nič drugega kot nov plašč, je pomislila in skoro sovražno gledala mehko tkanino v naročju. Le kako je mogoče, da si človek želi tako malenkost in se potem zaradi tega toliko zgodi?

»Lepa cesta,« je rekel šofer in vzel napol dogorelo cigareto iz ust. Držal jo je z eno roko, z drugo pa je obvladal volan.

»Lepa cesta,« je rekla Mihela.

»Kako, da nisi šla na vlak?« je vprašal šofer.

Skomignila je z rameni. Mož jo je začel pozorneje opazovati. Njegove oči so kot avtomat švigale z njenega obraza na cesto in s ceste na njen obraz. Spet je vtaknil cigareto v ustni kotiček in rekel samo z desno stranjo ust:

»Menda si slabo prespala noč, punčka.«

Spet ni odgovorila. Šofer je nekaj časa molčal, toda zdelo se je, da ne čaka odgovora. Bilo je, kot bi že vnaprej vedel, da mu ne more odgovoriti. Malomarno je rekel:

»Pa menda ni nastal doma prepričarati fanta ali kaj podobnega? Kar zdi se mi, da si ušla zdoma!«

»Odkimala je. «Nisem ušla. Stanovala sem tu v vasi, zdaj pa imam sobo v mestu in se selim tja.«

»A tako,« je rekel vljudno, kakor da ji ne verjame, a tega noče pokazati.

»Ja,« je rekla v upanju, da je ne bo več spraševal.

Zares je nekaj časa molčal in prevozila sta že tretjino poti. Zdel se ji je slabe volje — naenkrat je potisnil čepico globoko na čelo in njegov obraz je postal resen in mrk, videti je bil mnogo starejši kot prej. »M-da, ljudje se pač selijo,« je rekel. »Velikokrat jih vidim, ko se selijo. Ljudje brez doma kar naprej prenašajo svojo prtljago po svetu.«

»Je že tako,« je rekla Mihela.

»Dolgočasno je,« je pribil šofer. »Naveličaš se biti večeden podnjamnik, gospodinjice imajo navadno velike zahteve. Gospodarijo so nekoliko boljše. A kljub temu se sčasoma vsega naveličaš.«

»No, da,« je brez zanimanja rekla Mihela.

»A si v mestu v službi?« je vprašal šofer.

»Ja. V tovarni delam.«

»V tekstilni?«

»Ja.«

»Tam sem imel nekoč dekle. Dobro sva se razumela. Mislim sem se poročiti z njo, nazadnje se je pa podrla.«

»Aha,« je topo rekla Mihela.

»Zdiš se mi nekam slabe volje. Najbrž te tole, kar ti pripovedujem, ne zanima preveč.«

Mihela ni odgovorila. Zdelo si je, da bi jo pustil v miru. Vozila sta se čez polje, ki jo je tako živo spominjalo njene prve poti v vas, da je želela biti sama s svojo žalostjo in svojimi spomini.

Šofer jo je spet skrivaj opazoval. Cutila je njegove poglede, ki so drsli po njenih laseh in obrazu in si je mislila: Zdajle pravi sam pri sebi: Čeden kebrček tole. Le preveč molčeca je. — Pravzaprav mu ne smem zameriti, ker tako misli. Ničesar ne ve o meni in če bi vedel, bi se zgrozil...

»Tudi jaz sem slabe volje,« je dejal šofer. »Sinoči smo krokali. Drugače sem vesele narave. Tovaršiji mi včasih pripovedujejo, kako so naveličani večne vožnje po cestah, jaz pa jim pravim, da zame ni nič lepšega kot vožnja po svetu. Zmeraj je sprememba, razumeš? In človek spotoma marsikaj doživi. Tako, kot danes, ko sem pobral takega čednega dekleta na cesti. Le škoda, da nič ne govoriš. Ampak to je najbrž zato, ker se seliš. Ljudje, ki se selijo, so navadno slabe volje.«

»Menda res,« je rekla Mihela.

»Avto je vozil srednje hitro. Mihela je opazovala brzino, ki je nihal neke krog štiridesetih kilometrov. Pravzaprav bi lahko pogljal hitreje, si je mislila. Toda njemu se očitno ni mudilo kakor njej. Sicer pa se tudi njej ni preveč mudilo. Za ta dan si je bila vzela dopust in ni imela nič početi. Ko se bo vselila v svojo sobo, bo spet navahil nanjo obup, ki jo je davil ponoči. Nikogar ne bo, ki bi jo ošteval in v isti sapi tolažil, kot jo je sinoči Lojza...

Šofer je gledal naravnost predse in nekaj premišljeval. Potem se je obrnil k dekletu.

»Menda sem ponoči nekaj slisal,« je rekel. »Seveda — če ni bilo samo pijano čenčanje.«

Se nadaljuje

AVTO RALLY ZA NAGRADO PETIH DOLIN

Tekmovalo 200 avtomobilistov

AMD SALEŠKA DOLINA JE OB SODELOVANJU S SOSEDNIMI AVTO-MOTO DRUŠTVI ORGANIZIRALO AVTO RALLY ZA NAGRADO PETIH DOLIN. SODELOVALI SO TEKMOVALCI IZ RAVEN NA KOROŠKEM, DRAVOGRADA, SLOVENJ GRADCA, LJUBNEGA, VELENJA IN SMARTNEGA OB PAKI.

Kljub slabemu vremenu je iz petih različnih krajev startalo blizu 200 tekmovalcev. Startali so v Raynah na Koroškem, Ljubnem, Dravogradu, Smartnem ob Paki in Velenju. Cilj vseh pa je bil v Velenju. Že na startih so vsi tekmovalci morali opraviti spretnostno vožnjo. Približno 50 km dolgo pot pa so morali prevoziti v določenem času, pri tem pa upoštevati vse prometne predpise. Med posebnih nalog je padalo tudi streljanje z MK puško. Zelo zanimiva je bila spretnostna vožnja na cilju v Velenju, kjer je bilo treba čim hitreje opraviti slalom vožnjo in dvojno garažiranje.

Prireditve je uspela, kar je pokazalo zadovoljstvo vseh nastopajočih. Upamo, da bo postala to vsakoletna športna dejavnost avto-moto društev petih dolin.

Prvo nagrado pralni stroj »Gorenje« je osvojil Ravenčan Jože Gorenšek z Amijem. Odlično pa so se izkazali tekmovalci AMD Smartno ob Paki, ki so zmagali v ekipni konkurenci.

Med ženskami je bila prva Geraldova iz Raven pred Ma-

rijo Mravljak in Agato Mravljak obe iz Velenja.

Rezultati:

Moški: 1. Gorenšek (Ravne, ami 6) 160,2; 2. Kuder (Smart-

no, peugeot 404) 162,4; 3. Presečnik (Rayne, opel kadet) 165,6; 4. Menhart (Smartno, VW) 167,4; 5. Kolšek (Smartno, fiat 1100) 168,0 itd.

Ženske: 1. Gerold (Ravne, fiat 1300) 214,6; 2. M. Mravljak (Velenje VW) 267,4; 3. A. Mravljak (Velenje, fiat 750) 295,6.

Vrstni red ekip: 1. AMD Smartno ob Paki, 2. Ravne, 3. Ljubno.

Obiskovalci avto rallyja so si v Velenju z zanimanjem ogledali GO-CART dirke

Zmagovalec rallyja JOŽE GORENŠEK iz Raven na Koroškem

Franci Blatnik pojde na svetovno prvenstvo v Španijo

Na kotalkarskem stadionu je bilo, v organizaciji kotalkarske drsalskega kluba Velenje, 17. državno prvenstvo v umetnostnem kotalkanju. Več kot 40 najboljših kotalkarjev iz Zagreba, Ljubljane in Velenja se je potegovalo za naslove državnih prvakov.

Poleg odlične organizacije so se Velenjčani izkazali tudi na plošči. Osvojili so kar štiri naslove državnih prvakov. Za absolutnega prvaka je nedvomno veljal Franci Blatnik, ki v državi nima konkurenta, razen svojih klubskih kolegov Korenič in Osolnika. Milan Jurčič pa je bil edini predstavnik pri članih.

V mladinskih vrstah so prvenstvo letos osvojili kotalkarji Olimpije. Vendar je opaziti, da se velenjski kotalkarji vidno približujejo v sam vrh v teh dveh konkurencah; Oto Blatnik, Sandi Golob in Milan Marič pri fantih ter Tanja Turnšek, Snežana Dobovičnik, Bojana Jevšenak pri dekletih.

Pri članicah so Velenjčani tokrat prvič osvojili državno prvenstvo. Nataša Dermol je med sedmimi konkurentkami bila najboljša. Lep uspeh pa je uvrstitev Duške Fišer na tretje mesto v mednarodnem razredu.

Franci Blatnik se bo skupno z ljubljanskim parom Barbara Senk — Mitja Sketa udeležil svetovnega prvenstva v Vigu (Španija).

Rezultati: JUNIORJI 1. Silvo Svajger (O) 439,8

2. Oto Blatnik (V) 410,4

3. Sandi Golob (V) 383,7

4. Milan Marič (V) 198,2

JUNIORKE 1. Irena Leban (O) 431,4

4. Janja Turnšek (V) 410,7

5. Snežana Dobovičnik (V) 407,5

7. Bojana Jevšenak (V) 388,0

10. Jerca Baškovič (V) 368,4

SENIORJI 1. Milan Jurčič (V) 670,8

SENIORKE 1. Nataša Dermol (V) 674,1

5. Tanja Vivod (V) 645,9

MEDNARODNI RAZRED — MOŠKI 1. Franci Blatnik (V) 1049,4

2. Slavko Korenič (V) 1010,3

3. Bojan Osolnik (V) 954,1

MEDNARODNI RAZRED — ŽENSKE 1. Ziva Mejak (O) 1012,2

2. Spela Možina (O) 1000,4

3. Duška Fišer (V) 988,9

JUNIORSKI PARI 1. Bojana Jevšenak — Oto Blatnik (V) 38,6

2. Snežana Dobovičnik — Sandi Golob (V) 35,6

SENIORSKI PARI 1. Helči Gazvoda — Silvo Svajger (O) 43,6

MEDNARODNI RAZRED — PARI 1. Barbara Senk — Matja Sketa (O) 53,4

2. Nataša Dermol — Slavko Korenič (V) 50,7

3. Tanja Vivod — Milan Jurčič (V) 47,9

Gasilci iz Velenja smo tekmovali v Avstriji

Od 12. do 14. julija je bilo v Leobnu državno prvenstvo gasilcev Avstrije. Na to gasilsko manifestacijo, ki so jo počastili v čast 100-letnice gasilstva, je deželno gasilsko glavarstvo povabilo deset najboljših desetih iz Slovenije. Med njimi je bilo izbrano tudi gasilsko društvo Velenje—mešto. Radi smo se odzvali njihovu povabilu, da bo tako naša desetica lahko sodelovala na tako pomembnem tekmovalnem avstrijskih gasilcev.

Zborni mesto vseh slovenskih tekmovalnih desetih je bilo v Mariboru, od koder smo krenili v Leoben. Ob prihodu so nas gostitelji lepo sprejeli. V Leobnu smo si ogledali vse zanimivosti kraja, predvsem pa njihovo gasilsko opremo, domove ter se seznanili z gasilskim delom.

V Leobnu deluje 7 gasilskih društev od tega največ industrijskih, ostala pa so prostovoljna. Sestav in naloge dela so podobni kot pri nas.

Tekmovanje je bilo na športnem stadionu v Leobnu. Ob pogledu na tekmovalni prostor, ki so ga krasile avstrijske in slovenske zastave, je obiskovalec spoznal, da se bodo na tem prostoru pomerile v tekmovalnih disciplinah res najboljše avstrijske in slovenske desetine. Nastopilo je 360 avstrijskih in 10 slovenskih desetih. Organizacija tekmovalja je bila odlično pripravljena. Pri suhi praktični vaji je hkrati nastopilo 10 desetih s povsem novo gasilsko opremo.

Slovenske desetine so nastopile v treh skupinah. Desetina iz MTT Maribor je tekmovala za srebrno plaketo, pet desetih v A skupini za bronasto in 4 desetine v B skupini prav tako za bronasto plaketo.

Tekmovalna desetica gasilskega društva Velenje — mesto je dosegla 366 točk ter tako osvojila drugo mesto v A skupini. Za dosežen uspeh je prejela diplomu, 20 m B cevi in 15 m gumirane C cevi, vsak član pa bronasto značko.

V nedeljo zjutraj je bila v Genznu pri Leobnu svečana seja, na kateri je predsednik avstrijskega gasilstva odlikoval 4 gasilce iz Slovenije.

Med odlikovanimi je bil tudi komandir društva Velenje Franc Pečecnik, ki je dobil srebrni križec.

Po končani seji smo se skupno udeležili velike gasilske parade, v kateri je sodelovalo 9 tisoč gasilcev v delovnih in paradnih oblekah in 5 godb na pihala. Na čelu parade so ko-

šport šport šport

Uspeh Elektre

V nadaljevanju tekmovalja slovenske košarkarske lige, so košarkarji Elektre dosegli dve pomembni zmagi. V Tolminu so premagali domače košarkarje po razburljivem srečanju z minimalno razliko. Rezultat je bil 53:51.

V naslednjem kotu pa so pred domačimi gledalci prepi-

čljivo premagali ekipo Vrhni-

ke z rezultatom 64:52. Za ekipo Elektre so nastopili: Natek, Skornšek, Jerič, Cerar, Kristan, Polovšak, Kac, Urnjek, Tajnik, Zakeršnik in Koren. Na tekmi v Šoštanju je manjkal poškodovani Lukman.

VELENJČANI NISO USPELI

Nogometaši Velenja so kot drugouvrščena ekipa SCNL vzhod odigrali kvalifikacijski tekmi v SNL s Svobodo iz Ljubljane. Prvo srečanje je bilo v Ljubljani. Domačini so uspeli premagati Velenjčane z rezultatom 1:0. Ta rezultat je bil za Velenjčane kar ugoden, saj so upali, da bodo na domačem igrišču lahko prednost gostov izenačili.

Prvotno srečanje na stadionu v Velenju je bilo zelo razburljivo. Z rezultatom 2:2 so Ljubljanci uspeli in se uvrstili v SNL. Ob tem pa moramo povedati, da bi z malo več športne sreče vratarja Deviča in domačih napadalcev to lahko uspelo Velenjčanom.

Nogometaši Velenja se vsteno pripravljajo pod vodstvom trenerja Slavka Hudarina na bližnje prvenstvene tekme SCNL — vzhod, ki se pričnejo 8. septembra.

nesreče

V zadnjih dveh mesecih je bilo na cestah v velenjski občini več prometnih nesreč, ki so nastale večinoma zaradi neopretnosti, izsiljevanja in neupoštevanja prometnih znakov. Ena nesreča, ki se je pripetila v križišču Celjske in Saleške ceste v Velenju, pa je terjala celo življenje.

Mopedist MARIAN TURKAR iz Saleka 55 je 14. julija pripeljal po desni strani Saleške ceste v Velenju. Za njim je s motorom kolesom vozil LEOPOLD JAKOB iz Velenja, Kidričeva 12. Nekaj časa sta oba vozila drug za drugim, potem pa je mopedist, ne da bi nakazal spremembo smeri vožnje, nenadoma zavil v levo in s tem zaprl pot motoristu. Čeprav je ta močno zavrl sta oba trčila in padla po cestišču. Na srečo sta se le lažje poškodovala.

Skupaj z družbo fantov je 22. julija iz Saleka proti Velenju šel tudi ANTON IVANUSA, doma iz Velenja, Jenkova 6. Za njimi se je pripeljal na mopedu ANTON KRAJNC. Ko je dohitel pešce je nenadoma pred njegov moped stopil vinjeni Ivanusa. Nesreča mopedist ni mogel preprečiti in je zadel pešca. Oba sta dobila le lažje telesne poškodbe.

Na cesti II. reda v Paki je izgubil oblast nad mopedom ALOJZ ČVIKL iz Velenja, Kersnikova 3. Zato je v levem ovinku zapeljal s ceste v jarek, trčil v škarpo in po nekaj metrih še v prometni znak ter padel. Poškodovan si je nogo in so ga odpeljali v celjsko bolnišnico.

22. julija ob 13. uri je peljal s kombijem CE 213-89 po Celjski cesti v Velenju ALEKSANDER GOLOB iz Velenja, Koroška 29. Blizu avto-moto društva je spredaj vozeči avtomobil nenadoma zavil v desno. Golob pa zaradi neprimerne hitrosti in premajhne varnostne razdalje ni mogel vozila ustaviti in je zato zapeljal v obcestni kanal. Od tu ga je odbilo na levo stran cestišča, nato pa se na travnik. Čeprav je voznik kombija med vožnjo padel iz avtomobila, ni bil poškodovan. Naj omenimo, da je alkoskop v katerega je pihnil A. Golob, pozelenel.

29. julija je MIRKO DREV iz Velenja, Prešernova 1, s tovornjakom CE 170-10 izsiljeval prednost, v križišču Celjske ceste in ceste drugega reda Velenje—Pesje, vozniku tovornjaka avtomobila CE 189-30 FRANCU DOBNIKU iz Razborja 26. Oba tovornjaka sta trčila, škoda pa je za več kot 2.000 dinarjev.

Na Koroški cesti v Velenju, pri hiši številka 64, je s pločnika nenadoma stopil moški pred mopedista FRANCA STRAHOVNIKA iz Pesja št. 22. Mopedist je padel in se poškodoval po glavi. Neznani pešec pa je po nesreči pobeignil. Nesreča se je pripetila uro po polnoči, cesta pa ni bila razsvetljena.

Kolesar IVAN BOLHA je vozil po Celjski cesti proti kolodvorski restavraciji. Iz nasprotni smeri pa je pripeljal poltovorni avtomobil CE 213-89 voznik JANKO GOLOB iz Velenja, Koroška 29. Oba sta se srečala na mostu. Pri tem je avtomobil zadel kolesarja v levo roko in ga zbil v ograjo mostu. Kolesar je bil le lažje poškodovan. Voznik tovornjaka Janko Golob pa je malomarno odpeljal dalje in se ni zmenil za ponesrečenega Bolha.

Po neprednostni cesti je v križišču Celjske in Saleške ceste v Velenju pripeljal mopedist FRANC KRAJNC iz Pake 72 in se zaletel v tovornjak CE 118-16, ki ga je vozil VLADISLAV GOBEC iz Razdeja 16. Krajnc je trčil s sprednjim delom svojega mopeda v zadnje kolo tovornjaka tako močno, da sta skupaj s sopotnikom padla po cestišču. Bila sta močno poškodovana in so ju odpeljali v celjsko bolnišnico. Mopedist Franc Krajnc pa je še iste dne umrl za posledicami nesreče.

20. avgusta okoli 20. ure se je kolesar IVAN URŠEL iz Velenja, Vojkova 13, peljal po Celjski cesti. Za njim je pripeljal neznan voznik tovornjak s priklopnikom in kolesarja tesno prehitel. Kolesarja Uršela je zadelo zadnje kolo priklopnika in je zaradi tega padel po cestišču. Verjetno voznik tovornjaka ni videl kaj se zgodilo in je odpeljal naprej.

Z mopedom se je 24. avgusta ob 9. uri dopoldne pripeljal po Celjski cesti proti železniški postaji MARIJA HRIBERNIK iz Podgora 1. V križišču s cesto II. reda ni upoštevala prometnega znaka in s svojim mopedom trčila v priklopnik tovornjaka CE 26-49, ki ga je vozil FRANC KRESNIK iz Bukovilaka 76. Pri nesreči je voznika mopeda dobila poškodbe po glavi.

Z osebnim avtomobilom CE 221-14 je 8. avgusta ob 21. uri pripeljal v odsek Celjske ceste Anton JERNIČ iz Celja. Iz nasprotni smeri, po cesti II. reda, pa je pripeljal osebni avtomobil CE 143-92, ki ga je vozil ANTON KODRIN iz Šoštanja. Ker je Jernič vozil s preveliko hitrostjo, ni mogel varno izpeljati ovinka in je s prednjim delom svojega vozila zadel v nasproti vozeč avtomobil. Pri trčenju je nastala le materialna škoda za 1.500 dinarjev.

Z osebnim avtomobilom reg. št. CE 118-94 je iz Velenja proti Pesju peljal FRANC CESAR iz Velenja, Efenkova 20. V križišču Celjske in Partizanske ceste je zavil preko neprekinjene črte v levo. Ta čas pa ga je prehitel voznik osebnega avtomobila CE 143-48 IVAN TEKAUC iz Šoštanja, Nova ulica 4 in zadel v Cesarjev avtomobil.

Z osebnim avtomobilom RI 44-82 je po cesti II. reda v smeri iz Velenja proti Šoštanju, peljal 25. avgusta Vjekoslav Gagušić iz Lovrana. V Pesju pri hiši št. 1 je vozilo obračal s tem, da je z vzratno vožnjo zapeljal na stransko cesto. Pri tem pa se ni prepiral, če je cestišče prosto in je zato trčil v avtomobil CE 205-05, ki ga je vozil LEOPOLD TRAVNER iz Velenja, Efenkova cesta. Voznik Travner nesreče ni mogel preprečiti, čeprav je močno zaviral. Na tem delu ceste pa je omajev hitrosti, ki pa je Travner ni upošteval. Na obeh vozilih je nastala materialna škoda za okoli 3.000 dinarjev.

ZAHVALA

Strti ob tragični in nenadni izgubi dragega moža in dobrega očka

Antona Pavliča

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, članom delovnega kolektiva rudnika lignita in TGO »Gorenje«, rudarskemu šolskemu centru, avto-moto društvu, njegovim sodelavcem, prijateljem in znancem ter vsem številnim darovalcem cvetja in vencev. Vsem, ki ste z nami v najtežjih trenutkih sočustvovali ter ga v tako velikem številu pospremili na zadnji poti, najlepša hvala. Posebno pa se zahvaljujemo govornikom Cirilu Grebenu in odborniku skupščine občine Velenje Mihi Valenciju, kakor tudi rudarski godbi in pevcem.

Zalujoči: žena Julka, otroci in ostalo sorodstvo
Naša zahvala pa velja tudi zavarovalnici Sava za takojšnjo denarno pomoč.

ZAHVALA

Ob tragični nesreči, ki se je pripetila v temačnih globinah velenjskega rudnika in zahtevala življenje našega moža in očeta

Adolfa Malovška

se iskreno zahvaljujemo kolektivu RLV za nudeno pomoč. Zahvala velja tudi rudarski godbi, pevcem, sodelavcem, prijateljem ter znancem za številno spremstvo na pokopališče v Podkrajju.

Zahvaliti pa se moramo zavarovalnici Sava, ki je takoj priskočila na pomoč.

Zalujoči: žena, otroci in ostalo sorodstvo

Graditelji!

Cenjene graditelje obveščamo, da lahko dobijo pri nas večji asortiman gradbenega in instalacijskega materiala na kredit brez porokov in pologa. Kredit dobijo vsi zaposleni in kmetje.

Informacije dobite na upravi podjetja.

Se priporoča »BAZEN« Velenje kolektiv »Kurivo-gradbeni material«

Volitve v skupščino komunalne skupnosti socialnega zavarovanja

Skupščina komunalne skupnosti socialnega zavarovanja Ravne na Koroškem, ki obsega tudi območje naše občine, je na svoji zadnji seji razpisala volitve polovice članov te skupščine, ker preneha mandat vsem tistim članom skupščine, ki so bili leta 1966, ko je bila skupnost ustanovljena, izvoljeni za dve leti.

V naši občini preneha mandat 4 članom, in sicer Vekoslav VALENTINCIČ iz Soštanja, ki je bil izvoljen v industrijskih delovnih organizacijah na območju Soštanja, Mirku ANTLEJU iz KZ Soštanja, ki je bil izvoljen v trgovskih, gostinskih in obrtnih delovnih organizacijah na območju Soštanja, dr. Alojzu FIJAVZU, v. d. direktorju Savinjskega zdravstvenega doma v Velenju, ki je bil izvoljen v prosvetnih in zdravstvenih zavodih ter državnih organih na območju celotne občine in Franju STANOVŠKU, ki je bil izvoljen kot zastopnik upokoencev iz Smartnega ob Paki in Soštanja.

Volitve novih članov skupščine komunalne skupnosti socialnega zavarovanja bodo v mesecu septembru. Nove člane bodo volili na sejah organov upravljanja v delovnih organizacijah.

Zaradi pomembnih nalog, ki jih bo morala ta skupščina reševati v prihodnjem obdobju, je nujno potrebno posvetiti posebno pozornost izbiri takih kandidatov za to dolžnost, ki bodo odgovorno in vestno opravljali svojo funkcijo in ki se bodo pred sprejemom pomembnih odločitev posvetovali z zavarovanci, ki jih bodo zastopali v tem samoupravnem organu.

Javna zahvala

Javno se zahvaljujem vsem gasilcem iz Saleške doline in sosedom, ki so pomagali pri gašenju požara. Miha Friškovec, Škale

tribuna vaših mnenj

VSE LEPO - A NOČ NEMIRNA

Menda ni na vsem severnem Jadranu lepšega in bolj urejenega letovišča kot je dom rudarjev v Fiesi.

Rad zaideš tja, ker si želiš spočiti. Razen tega je bivanje v Fiesi še komfortno, saj se pripelješ do sobe. Z eno nogo si v morški slanici, z drugo pa že za mizo, ki ti ponuja okusno hrano.

Približno dvesto rudarjev in tujih gostov je v eni izmeni. Zvečer se pod bohotno razraslim drevjem, ki so ga posadili velenjski rudarji, razgleduješ po popolnoma mirni morški gladini, iz dalje pa ti mežikajo v pozdrav tisočere luči iz Trsta. Da, to so nepozabni večeri.

Že je ura deset zvečer in veliki promet se pričenja. Vozila z domačimi in tujimi registracijami prihajajo in naenkrat je polna vsa ploščad pred domom rudarjev. Kako

ne?! Vsak večer je v domačem baru glasba, pesem in dobra volja.

V blažilnem slanim vonju in tišni neizmernega morja, ki od daleč razkazuje Trst, je vznemirjen trakt C. Toda ne prej kot pred drugo uro zjutraj.

Takrat začena naraščati hrumenje, bučanje, hupanje in pijani kriki veselih ljudi. Spati ne moreš. Zlovoljno si zapreš pižamo pod vratom in stojiš na balkonu. Samo uro. Potem veriga avtomobilov tone v naštajoči dan. In pesem, ki ni več lepa, se ponavlja vsako noč. Kako bi vendar rešili problem? Mladi si želijo nočnega življenja v baru. Starejši bi si ob morju radi počili!

Stali smo na vročem soncu in bili veseli, da smemo vsaj na plaži nekoliko zadremati. Pravkar govorimo o pretekli noči in o ograji garaže, ki se je za-

radi nekega, vinsko navdahnjenega voznika, neprijetno ušedla na popolnoma nov avto.

Prepričani smo, da bo sindikat rudarjev le nekoliko razmislil o nočnem nemiru, ki ga ni mogoče preprečiti. Toda mogoče ga je ublažiti.

Kako? Prva rešitev: asfaltirati cestišče ob domu in hrumenje in zaviranje bo znosnejše. Druga rešitev: parkiranje tujim gostom bi naj bilo ob domu preprečeno. Tako bi tudi prebivalci C trakta lahko spali in uživali zaslužen mir.

V. Š., Velenje

VAŠA PISMA

RUDARSKI ŠOLSKI CENTER VELENJE

ELEKTRO-KOVINSKI OBRATI NUDIJO:

elektro dejavnost

- stikalne in razdelilne plošče
- avtomatske omare
- tranzistorske vžigalnike za avtomobile in javno razsvetljavo
- vse vrste transformatorjev
- previjanje in popravilo elektromotorjev
- raznovrstne instalacije
- usluge elekrolaboratorija

kovinska dejavnost

- pekarske peči
- stiskalnice
- potezne naprave
- proizvodnja vseh vrst orodij, strojev in naprav
- usluge sodobnega strojnega parka
- usluge merilnega laboratorija

Priporočamo se za naročila!

Velja opozorilo za vse sadjarje v Šaleški dolini?

V Šaleškem rudarju št. 12, dne 4. 7. letos, je oddelek za gospodarstvo skupščine občine Velenje objavil opozorilo sadjarjem in lastnikom sadnega drevja. Te opozarjajo, da morajo odstraniti iz sadovnjakov suha in od ameriškega kaparja okužena drevesa ter jih zažgati. Ne vem ali velja to opozorilo za vse sadjarje v Šaleški dolini ali samo za one iz Velenja. Zakaj?

V Soštanju je namreč lastnik sadnega drevja Peter Mravljak, Kajuhova 1 (tako je razvidno iz z. k.) in ima sadno drevo na parc. št. 124/1, 124/3, 124/4 in 124/5. Na teh parcelah raste

več kot sto sadnih dreves, ki so deloma suha. Kar jih je še pa količak živih, se že od daleč vidi, da jih napada in uničuje ameriški kapar. Tako je že več kot 15 let. Ni potrebno posebej omenjati, da se s tem uničujejo vsa sadna drevesa v okolici, čeprav jih lastniki skrbno razkužujejo.

Leta 1963 sem prejel odločbo od skupščine občine Velenje, v kateri me inšpektor za varstvo rastlin opozarja, da moram do 30. 6. 1963 (odločbo sem prejel 20. 6.) posekati in odstraniti iz sadovnjaka edino okuženo drevo. To sadno drevo sem sam odstranil še predno

(17. 6.) sed dobil odločbo. O tem sem osebno obvestil tudi inšpektorja ter ga hkrati opozoril na katastrofalno stanje v sadovnjaku P. Mravljaka. Inšpektor je takrat (pred petimi leti) dejal, da bodo tudi proti njemu primerno ukrepali.

Vendar moram pojasniti, da se do danes stvari še niso uredile. Stanje v Mravljakovem sadovnjaku je še mnogo slabše. Nekaj sadnih dreves je popolnoma suhih, vsa ostala pa so več ali manj bolna.

Zato vprašujem, kje je kmetijski inšpektor, ki bi moral sadovnjake nadzirati in sproti ukrepati.

F. P., Soštanj

Na avtobus se ne zanesem

Menim, da je dolžnost občinske skupščine, časopisa in avtobusnega podjetja Izletnik Celje, da obvesti prebivalstvo o spremenjenih avtobusnih postajališčih in tudi o tem, da avtobusi ne bodo več vozili po stari cesti.

V Velenju sem že 7 let. V tem času so brez vednosti večkrat spreminjali avtobusne postaje. Za potnike ni prav nič prijetno, če zastoj čakajo na postajališču, avtobusa pa ni od nikoder, ker vozi po spremenjeni poti.

V službo se vozim v Soštanj, toda verjemite, da si zjutraj

ne upam na avtobus, ker ne vem na katero postajališče naj grem, da bo avtobus tam tudi ustavil.

Lokalni avtobus večinoma vozita dva šoferja. Voznik Franc Kolenc se drži navodil in vozi po novi voznici poti. Medtem ko pa Janko Vihar, namesto da bi ustavil pri stari postaji, odpelje kar do Sodobne opreme. Da pa bi od železniške postaje morala na avtobus k Sodobni opremi je res bolje, da se vozim s kolesom v Soštanj.

Drugod je v navadi, da so avtobusne postaje blizu želez-

niških postaj. Tudi v Velenju bi bilo to potrebno. Posebno sedaj, ko vlak ne vozi več do Dravograda. Potniki, ki se pripeljejo iz Celja z vlakom in potujejo proti Dravogradu z avtobusom, morajo peš do Sodobne opreme, kjer je najbližja avtobusna postaja. Ali ni zlasti za starejše in matere z otroki naporna tako dolga pot? Avtobusno postajališče blizu železniške postaje pa bi uporabljal tudi delavec iz Gorenja, izdelovalnice gumiranega papirja in dober del prebivalcev iz Tomšičeve ulice.

I. N., Velenje

POROKE

— Franc Jože KUNEJ, trgovski pomočnik iz Velenja, Jenkova c. št. 11 in Ivica MELANSEK, uslužbenka iz Soštanja, Kajuhova c. št. 21.

— Valentin VOLK, usnjarski delavec iz Topolšice št. 136 in Zinka GORENJC, delavka iz Krmelja št. 27.

— Anton DOBOVICNIK, rudar iz Velenja, Stritarjeva c. št. 3 in Marija SLATINSEK, delavka iz Gaberka št. 34.

— Franc DOLAR, kmetovalec iz Plešivca št. 24 in Marija LOCNIKAR, kmetovalka iz Završ št. 69.

— Jože BOROVIK, rudar iz Kavč št. 44 in Marija VODENIK, delavka iz Velenja, Celjska c. št. 2.

— Franc TAJHMEISTER, učitelj iz Stor št. 138 in Marija Ljubica OBLAK, učiteljica iz Celja, Ulica 29. novembra št. 24.

— Martin AMON, trgovski pomočnik iz Rifnika št. 29 in Darinka DREV, trgovska pomočnica iz Velenja, Jenkova c. št. 5.

— Jože CAS, rudar iz Plešivca št. 19 in Ema STRAMČNIK, delavka iz Plešivca št. 19.

— Jožef STEHARNIK, telefonski mehanik iz Starega trga št. 16 in Marija FRISKOVEC, delavka iz Velenja, Koroška c. št. 41.

— Primož Leon STRNIŠA, strojni tehnik iz Pesja št. 67 in Almira Vincencija KRAJNC, delavka iz Velenja, Bračičeva c. št. 4.

NEUREJENO KRIŽIŠČE

Tomšičeva cesta velja za najlepšo in najboljšo cesto v Velenju. Ali je res tako? Kar zadeva dolžino že, za najlepšo pa so mišljenja deljena.

Balkoni stanovanjskih hiš ob tej cesti so polni cvetočih rož. Tudi zelenice so lepo urejene in ne zaostajajo za drugimi, saj so zaokrožene in polne zelenja in okrasnega drevja.

Takšna je torej Tomšičeva vsa od hišne številke 1 pa do 32. Tu pa je naenkrat konec vseh lepote, rož in ostalega. Konec ceste je tu speljan na Koroško prav neestetsko in nepraktično. Vozila, ki hitro pripeljejo po cesti iz vhodne strani, zapeljejo

jo ob deževnih dneh v široko in umazano mlako. Vozniki morajo zaradi zožitve ceste zmanjšati brzino, to ponavadi storijo kar z motorjem, kar povzroča ponoči nepotreben ropot, ki neugodno deluje na tamkajšnje stanovalce.

Križišče je polno blatnih luknj. K temu pa se še pridruži smrad iz bližnjega hleva in zato smo pod vtisom, da živimo v vasi, ne pa na lepi Tomšičevi cesti v Velenju. Takšen je naš občutek. Kaj pa rečejo turisti? O tem bi morali razmišljati turistični delavci in oni, ki urejujejo naše lepo mesto.

Prizadeti

PROSIMO ZA TISTIH NEKAJ BELIH ČRT

Na križišču Kidričeve in Saleške ceste ni označenih prehodov za pešce. Otroci, ki hodijo v šolo iz Bevc in Saleka, morajo na tem križišču prečkati cesto in so v nevarnosti. Ni še dolgo od tega, ko je na tem mestu izgubil življenje 5-letni otrok. Morda se nesreča ne bi zgodila, če bi bil označen prehod za pešce.

Vsi, ki hodimo čez to križišče, prosimo za tistih nekaj belih črt, ki bodo pripomogle k naši varnosti.

Prizadeti

NOVO

izmed
sto vin
se
najbolje
prileže...

VESELI MARTIN je novo vino Trgovskega podjetja VINO Smartno ob Paki

VESELI MARTIN